Ioan

Evanghelia după Ioan

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:28:29

CAPITOLUL 1

Întruparea Cuvântului

1:1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu † Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul.

1:2 Acesta era la început cu Dumnezeu.

1:3 Toate prin El au fost făcute, și fără El *n*-a fost făcut nici *măcar* un singur *lucru* din ce a fost făcut †.

1:4 În El viața era, și viața era lumina oamenilor.

1:5 Și lumina în întuneric luminează, și întunericul pe ea n-a cuprins-*o* †.

1:6 A venit un om trimis de la Dumnezeu; numele lui *era* Ioan.

1:7 Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre lumină, ca toți să creadă prin el.

1:8 Nu era acesta lumina, ci *el a venit* ca să mărturisească despre lumină.

1:9 Era lumina cea adevărată aceea care luminează pe orice om venind în lume.

1:10 El În lume era, și lumea prin El a fost făcută †, și lumea nu L-a cunoscut.

1:11 La ai Lui a venit, și ai Lui nu L-au primit.

1:12 Dar tuturor celor ce L-au primit, le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu, celor ce cred în Numele Lui,

1:13 cei care nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia vreunui bărbat, ci din Dumnezeu au fost născuți.

1:14 Și Cuvântul carne a devenit, și a locuit † printre noi; și noi am privit gloria Lui, glorie ca a Unicului-Născut de la Tatăl, plin de har și adevăr;

1:15 Ioan a mărturisit despre El, și a strigat, spunând, Acesta era Cel despre care am zis, Cel care după mine vine, înaintea mea era, căci înaintea mea era.

1:16 Și din plinătatea Lui noi toți am primit, și har peste har;

1:17 Căci legea prin Moise a fost dată; harul și adevărul prin Isus Hristos au venit.

1:18 Pe Dumnezeu nimeni nu *L*-a văzut vreodată; Unicul-Născut Fiu, Cel ce este în sânul Tatălui, El *L*-a descris.

Mărturia lui Ioan Botezătorul

1:19 Și acesta este mărturia lui Ioan, când au trimis iudeii din Ierusalim preoți și leviți, ca să-l întrebe, Tu cine ești?

1:20 Și el a confirmat, și nu a negat; și a confirmat că, Nu sunt eu Hristosul.

1:21 Și l-au întrebat, Cine atunci? Ilie ești tu? Și el zise, Nu sunt. Profetul ești tu? Și răspunse, Nu.

1:22 I-au zis deci, Cine ești? Ca răspuns să dăm celor ce ne-au trimis; ce spui tu despre tine însuți?

1:23 Spuse el, Eu *sunt* un glas strigând în pustie, Îndreptați calea Domnului, după cum a zis Isaia profetul.

1:24 Și cei trimiși erau dintre farisei.

1:25 Și l-au întrebat, și i-au zis: De ce atunci botezi, dacă tu nu ești Hristosul, nici Ilie, nici profetul?

1:26 Le-a răspuns Ioan, spunând, Eu botez în apă. dar în mijlocul vostru stă Cel pe care voi nu-*L* știți,

1:27 El este Cel care după mine vine, Care înainte de mine este, Căruia eu nu sunt vrednic ca să-I dezleg cureaua sandalei.

1:28 Acestea în Betania se petreceau, dincolo de Iordan, unde era Ioan botezând.

1:29 A doua zi, *L*-a văzut Ioan pe Isus venind la el, și a spus, Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii.

1:30 Acesta este Cel despre care eu ziceam, După mine vine un Bărbat care înaintea mea a devenit, fiindcă anterior mie era.

1:31 Și eu nu-L știam, dar ca El să fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu, în apă botezând.

1:32 Și a mărturisit Ioan, spunând că, Am văzut Duhul coborând ca un porumbel, din cer, și a rămas peste El.

1:33 Și eu nu-L știam; dar Cel ce m-a trimis să botez în apă, Acela mi-a zis, Cel peste care vei vedea Duhul coborând și rămânând peste El, Acela este Cel ce botează în Duh Sfânt.

1:34 Și eu am văzut, și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.

Chemarea primilor ucenici

1:35 A doua zi din nou stătea Ioan, și doi din ucenicii lui.

1:36 Și privind la Isus, care umbla, spune, Iată Mielul lui Dumnezeu.

1:37 Și l-au auzit cei doi ucenici vorbind, și *L*-au urmat pe Isus.

1:38 Și întorcându-Se Isus, și văzându-i urmându-*L*, le spune, Ce căutați? Și ei I-au zis, Rabi (care se spune, tradus, Învățătorule), unde locuiești?

1:1 † lângă, în intimitatea lui
1:3 † sau: Toate prin El au devenit, și fără El n-a devenit nici un singur lucru din ce a devenit.
1:5 † înțeles-o, posedat-o
1:10 † a devenit
1:14 † lit: și-a întins cortul

1:39 El le spune, Veniți și vedeți. Au venit și au văzut unde locuia; și au rămas la El în ziua aceea. Și era cam la ora a zecea.

1:40 Andrei era, (fratele lui Simon Petru), unul dintre cei doi care auziseră de la Ioan, și Îl urmase.

1:41 Acesta *l*-a găsit întâi pe propriul lui fratele, Simon, și îi spune, Noi *L*-am găsit pe Mesia (care este tradus, Hristos).

1:42 Și l-a dus la Isus. Și privindu-l, Isus zise, Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa (care se traduce, Piatră).

1:43 A doua zi, a vrut să meargă în Galileea; și *l*-a găsit pe Filip, și îi spune Isus, Urmează-Mă.

1:44 Și era Filip din Betsaida, din cetatea lui Andrei și *a lui* Petru.

1:45 Filip *îl* găsește pe Natanael, și *îi* spune, Pe Cel despre care a scris Moise în lege, și profeții, *L*-am găsit: pe Isus, fiul lui Iosif, cel din Nazaret.

1:46 Și îi zise Natanael, Din Nazaret poate ceva bun să iasă †? Îi spune Filip, Vino și vezi!

1:47 Isus *l*-a văzut pe Natanael venind spre El și spune despre el, Iată, cu adevărat, un israelit în care nu este viclenie.

1:48 I-a spus Natanael, De unde mă cunoști? Isus a răspuns și i-a zis, Înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin, te-am văzut.

1:49 Natanael a răspuns și I-a spus: Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.

1:50 Isus a răspuns și i-a zis, Pentru că ți-am zis: Te-am văzut sub smochin, crezi? *Lucruri* mai mari decât acestea vei vedea.

1:51 Și i-a spus, Adevărat, adevărat vă spun, de acum veți vedea cerul deschizându-se, și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul Omului.

CAPITOLUL 2

Nunta din Cana

2:1 Și în ziua a treia, o nuntă a avut loc în Cana din Galileea. Și era mama lui Isus acolo.

2:2 Și a fost chemat și Isus și ucenicii Lui la nuntă.

2:3 Și sfârșindu-se vinul, spune mama lui Isus către El, Nu au vin.

2:4 Și îi spune Isus, Ce *e între* Mine și tine, femeie? N-a sosit încă ora Mea.

2:5 Spune mama Lui slujitorilor, Orice vă va spune, faceți!

2:6 Și erau acolo șase vase pentru apă de piatră, puse pentru curățirea iudeilor, *fiecare* având o capacitate cam de două măsuri † sau trei.

2:7 Le spune Isus, Umpleți vasele de apă *cu* apă. Și le-au umplut până sus.

2:8 Și le spune, Scoateți acum, și duceți mai-marelui nunții †. Și au dus.

2:9 Iar când a gustat mai-marele nunții apa devenită vin, și nu știa de unde este, (dar slujitorii știau, cei ce scoseseră apa), mai-marele nunții +îl chemă pe mire,

2:10 și îi spune, Orice om mai întâi vinul cel bun îl pune; și după ce au băut bine †, atunci *servește* pe cel mai puțin bun; tu ai ținut vinul cel bun până acum.

2:11 Aceasta a făcut ca început al semnelor Isus în Cana din Galileea, și *Și*-a arătat gloria Lui; și au crezut în El ucenicii Lui.

2:12 După aceasta a coborât în Capernaum, El și mama Lui; și frații Lui, și ucenicii Lui; și acolo au rămas nu multe zile.

Curățirea templului

2:13 Și era aproape Paștele iudeilor; și S-a suit la Ierusalim Isus.

2:14 Și *i*-a găsit în templu pe cei ce vindeau boi și oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezând.

2:15 Și făcând un bici din frânghii, pe toți i-a scos afară din templu, și oile și boii; și schimbătorilor de bani, le-a vărsat monezile și mesele le-a răsturnat,

2:16 Și celor ce vindeau porumbei *le*-a zis, Luați acestea de aici! Nu faceți din casa Tatălui Meu o casă a pieței comerciale!

2:17 Și și-au amintit ucenicii Lui că este scris, Râvna casei Tale M-a mistuit.

2:18 *I*-au răspuns deci iudeii, și I-au zis, Ce semn ne arăți că acestea le faci?

2:19 *Le*-a răspuns Isus, și le-a zis, Dărâmați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.

2:20 Au zis deci iudeii, În patruzeci și șase de ani a fost zidit templul acesta, și Tu în trei zile îl vei ridica?

2:21 El însă vorbea despre templul trupului Lui.

2:22 Când deci, a înviat dintre cei morți, și-au amintit ucenicii Lui că aceasta le-*o* spusese, și au crezut Scriptura, și cuvântul pe care îl zisese Isus.

Isus la Ierusalim

2:23 Și cum era în Ierusalim, la Paște, la sărbătoare, mulți au crezut în Numele Lui, privind ale Lui semne pe care le făcea.

2:24 El Însuși însă, Isus, nu Se încredea în ei, datorită cunoștinței pe care El o avea despre toți.

2:25 și fiindcă nu avea nevoie ca cineva să-I mărturisească despre om, căci El cunoștea ce era în om.

CAPITOLUL 3

Isus și Nicodim

3:1 Era însă un om dintre farisei, Nicodim *fiind* numele lui, un conducător al iudeilor.

1:46 † lit: să fie
2:6 † μετρητής unitate de măsură pentru lichide, aprox. 39 de litri; 2 măsuri = 78, iar 3 = 117; 4 oc, 1Îm 18:32, 2Cr 4:5, Hag 2:16, Ioa 2:6
2:8 † responsabilul banchetului de nuntă, 2 oc, vers. 8 și 9
2:10 † lit: s-au îmbătat

3:2 Acesta a venit la Isus noaptea, și I-a zis, Rabi, știm că de la Dumnezeu ai venit Învățător, căci nimeni aceste semne *nu* poate să *le* facă pe care Tu *le* faci, dacă nu este Dumnezeu cu el.

3:3 A răspuns Isus și i-a zis, Adevărat, adevărat îți spun, Dacă cineva nu este născut din nou †, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.

3:4 Zice către El Nicodim, Cum poate un om să se nască, înaintat în vârstă fiind? oare poate el în pântecele mamei lui a doua oară să intre, și să se nască?

3:5 A răspuns Isus, Adevărat, adevărat îți spun, dacă cineva nu este născut din apă și *din* Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu.

3:6 Ce e născut din carne carne este; și ce e născut din Duhul duh este.

3:7 Nu te mira că ți-am zis, Trebuie ca voi înșivă să fiți născuți din nou.

3:8 Suflul *vântului* unde vrea suflă, și sunetul lui *îl* auzi, dar nu știi de unde vine, și unde merge; așa este cu oricine este născut din Duhul.

3:9 Nicodim a răspuns și I-a zis, Cum pot acestea să aibă loc?

3:10 Isus a răspuns și i-a zis, Tu ești învățătorul lui Israel, și acestea nu *le* cunoști?

3:11 Adevărat, adevărat îți spun că, ceea ce știm noi vorbim, și ce am văzut mărturisim, și mărturia noastră n-*o* primiți.

3:12 Dacă cele pământești v-am zis, și nu credeți, atunci cum, dacă vă voi zice *despre* cele cerești, veți crede?

3:13 Și nimeni nu s-a suit în cer, în afară de Cel ce din cer a coborât, Fiul Omului, Cel care este în cer.

3:14 Și așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului;

3:15 pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

3:16 Fiindcă atât de mult † a iubit Dumnezeu lumea, că pe Fiul Lui cel Unic-Născut *L*-a dat, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

3:17 Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Lui în lume ca să judece lumea, ci ca să fie salvată lumea prin El.

3:18 Cel care crede în El nu *e* judecat; dar cel care nu crede deja a fost judecat, căci nu a crezut în Numele Unicului-Născut Fiu al lui Dumnezeu.

3:19 Și aceasta este judecata, că lumina a venit în lume, și au iubit oamenii mai mult întunericul decât lumina, fiindcă erau răufăcătoare ale lor lucrări.

3:20 Căci oricine în mod josnic acționează urăște lumina, și nu vine la lumină, ca să nu fie condamnate faptele lui.

3:21 Dar cel care înfăptuiește adevărul vine la lumină, ca să se arate ale lui lucrări, căci în Dumnezeu sunt lucrate.

3:3 † sau: de sus
3:16 † în așa fel

O altă mărturie a lui Ioan Botezătorul

3:22 După acestea, a venit Isus și ucenicii Lui în ținutul iudeii; și a rămas acolo cu ei și boteza.

3:23 Și era și Ioan botezând în Enon, aproape de Salim, căci ape multe erau acolo; și veneau și erau botezați,

3:24 Căci încă nu fusese aruncat în închisoare Ioan.

3:25 S-a făcut deci o discuție dinspre ucenicii lui Ioan cu un iudeu, despre curățire.

3:26 Și au venit la Ioan, și i-au zis, Rabi, Cel care era cu tine dincolo de Iordan, despre care tu ai mărturisit, iată, Acesta botează și toți vin la El.

3:27 Ioan a răspuns și a zis, Nu poate un om primi nimic, dacă nu îi este dat din cer.

3:28 Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis, Nu sunt eu Hristosul, dar că, trimis sunt înaintea Aceluia.

3:29 Cine are mireasa este mire; iar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, cu bucurie se bucură de glasul mirelui. Deci această bucurie a mea e împlinită.

3:30 Acesta trebuie să crească, eu însă să mă micșorez.

3:31 Cel ce vine de sus mai presus de toți este. Cel ce este de pe pământ, de pe pământ este, și de pe pământ vorbește. Cel ce din cer vine, mai presus de toți este,

3:32 și, ceea ce a văzut și a auzit, aceea mărturisește; și mărturia Lui nimeni n-*o* primește.

3:33 Cel ce primește a Lui mărturie, a pecetluit că Dumnezeu adevărat este.

3:34 Fiindcă Cel pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbele lui Dumnezeu *le* vorbește, căci nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul.

3:35 Tatăl iubește pe Fiul, și toate *le*- a dat în mâinile Lui.

3:36 Cine crede în Fiul are viață veșnică; dar cine nu ascultă de Fiul nu va vedea viața, ci urgia lui Dumnezeu rămâne peste el.

CAPITOLUL 4

Isus în Samaria

4:1 Când deci a cunoscut Domnul că au auzit fariseii că Isus mai mulți ucenici face și botează decât Ioan,

4:2 (deși Isus Însuși nu boteza, ci ucenicii Lui),

4:3 a părăsit Iudeea și a mers în Galileea.

4:4 Dar Îi trebuia să treacă prin Samaria.

4:5 A venit deci într-o cetate a Samariei, chemată Sihar, aproape de ogorul pe care l-a dat Iacov lui Iosif, fiul lui.

4:6 Și era acolo izvorul lui Iacov. Isus deci, fiind obosit de călătorie, S-a așezat astfel lângă izvor. Era aproape ora a șasea.

4:7 A venit o femeie din Samaria să scoată apă. I-a spus Isus, Dă-Mi să beau.

4:8 (fiindcă ucenicii Lui plecaseră în cetate, ca să cumpere de mâncare).

4:9 I-a spus deci femeia samariteancă, Cum, Tu, iudeu fiind, de la mine ceri să bei, *eu* care-s femeie samariteancă? căci nu au relații iudeii cu samaritenii.

4:10 A răspuns Isus, și i-a zis, Dacă ai fi realizat tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice, Dă-Mi să beau! – tu însăți I-ai fi cerut, și ți-ar fi dat apă vie.

4:11 I-a spus femeia, Doamne, nici cu ce să scoți *nu* ai, și fântâna este adâncă; de unde ai deci apa cea vie?

4:12 Oare Tu ești mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna, și el însuși din ea a băut, și fiii lui, și vitele lui?

4:13 Isus a răspuns, și i-a zis, Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou;

4:14 dar cine va bea din apa pe care Eu i-*o* voi da nicidecum nu va înseta în veac, ci apa pe care i-*o* voi da va deveni în el izvor de apă, țâșnind spre viață veșnică.

4:15 Zise către El femeia, Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să nu mai vin aici să scot.

4:16 Îi zise Isus, Mergi, cheamă-*l* pe bărbatul tău, și vino aici.

4:17 Femeia răspunse și zise, Nu am bărbat. Îi zise Isus, Bine ai zis că bărbat nu ai,

4:18 căci cinci bărbați ai avut, și acum acela pe care-l ai nu-ți este bărbat. Aceasta ai vorbit adevărat.

4:19 Îi spuse femeia, Doamne, văd că Tu ești profet.

4:20 Părinții noștri pe muntele acesta s-au închinat, și voi spuneți că în Ierusalim este locul unde trebuie să aducă închinare.

4:21 Îi zise Isus, Femeie, crede-Mă că, vine ora când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim *nu* vă veți închina Tatălui.

4:22 Voi vă închinați la ce nu știți; noi ne închinăm la ce știm, căci salvarea de la iudei este.

4:23 Dar vine ora, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și *în* adevăr; fiindcă și Tatăl caută astfel de închinători ai Lui.

4:24 Duh *e* Dumnezeu, și cei ce I se închină, în duh și *în* adevăr trebuie să se închine.

4:25 Îi spuse femeia, Știu că Mesia vine, Cel chemat Hristos; când va veni Acesta, ne va face cunoscut toate *lucrurile*.

4:26 Îi spuse Isus, Eu sunt, Cel ce vorbește cu tine.

4:27 Și atunci † au venit ucenicii Lui, și se mirau că, cu o femeie vorbea; nici unul totuși *n*-a zis, Ce cauți? sau, De ce vorbești cu ea?

4:28 Atunci și-a lăsat vasul ei de apă femeia, și a plecat în cetate, și *le*-a spus oamenilor,

4:29 Veniți să vedeți un Om care mi-a zis toate câte le-am făcut! Nu cumva Acesta este Hristosul?

4:30 Ei au ieșit deci din cetate, și veneau la El.

4:31 Dar între timp, Îl rugau ucenicii, spunând, Rabi, mănâncă!

4:32 Dar El le-a zis, Eu o mâncare am de mâncat pe care voi nu o știți.

4:33 Spuneau deci ucenicii unii altora, Oare cineva I-a adus să mănânce?

4:34 le-a spus Isus, Mâncarea Mea este ca să fac voia Celui care M-a trimis, și să sfârșesc a Lui lucrare.

4:35 Nu spuneți voi că încă patru luni mai sunt, și vine secerișul? Iată, vă spun, Ridicați ochii voștri, și priviți ogoarele, că sunt albe pentru seceriș deja.

4:36 Și cel ce seceră răsplată primește, și adună rod spre viața veșnică, ca și cel ce seamănă, împreună să se bucure și *cu* cel ce seceră.

4:37 Căci în aceasta cuvântul este adevărat, că, Unul este cel ce semamănă, și altul cel ce seceră.

4:38 Eu v-am trimis să secerați ceea ce nu voi ați trudit; alții au trudit, și voi în truda lor ați intrat.

4:39 Și din cetatea aceea mulți au crezut în El dintre samariteni, datorită cuvântului femeii care mărturisea că, Mi-a zis toate câte le-am făcut.

4:40 Deci, când au venit la El samaritenii, L-au rugat să rămână cu ei; și El a rămas acolo două zile.

4:41 Și mult mai mulți au crezut datorită cuvântului Lui;

4:42 și spuneau femeii că, Nu numai datorită vestirii tale credem, căci noi înșine am auzit, și știm că Acesta este cu adevărat Salvatorul lumii, Hristosul.

Vindecarea fiului unui slujitor împărătesc

4:43 Dar după cele două zile, El a ieșit de acolo, și a plecat în Galileea,

4:44 Căci El Însuși, Isus, mărturisea că un profet, în propria-i patrie, prețuire nu are.

4:45 Când deci a venit în Galileea, L-au primit galileenii, *căci* văzuseră toate cele făcute în Ierusalim în timpul sărbătorii; căci și ei veniseră la sărbătoare.

4:46 A venit deci Isus din nou în Cana Galileii, unde făcuse apa vin. Și era un slujitor împărătesc, al cărui fiu era bolnav, în Capernaum.

4:47 Acesta, auzind că Isus venise din Iudeea în Galileea, a mers la El, și L-a rugat ca să coboare și să-*l* vindece pe fiul său, căci era pe moarte.

4:48 Zise deci Isus către el, Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu credeți!

4:49 Spuse către El slujitorul împărătesc, Doamne, coboară mai înainte de să moară copilul meu.

4:50 I-a spus Isus, Mergi, fiul tău trăiește. Și a crezut omul cuvântul cel zis lui de Isus, și a plecat.

4:51 Dar deja, pe când cobora el, robii lui l-au întâmpinat, și i-au adus vestea, spunând, Copilul tău trăiește.

4:52 El a căutat să afle deci de la ei ora în care mai bine *i*-a fost. Și i-au zis, Ieri, la ora a șaptea, l-a lăsat febra.

4:27 † lit: la aceasta

4:53 A cunoscut deci tatăl că *era* în acea oră, în care îi zisese Isus, Fiul tău trăiește. Și a crezut, el și casa lui întreagă.

4:54 Din nou, acest al doilea semn l-a făcut Isus, venind din Iudeea în Galileea.

CAPITOLUL 5

Vindecarea paraliticului de la Betesda

5:1 După acestea era o sărbătoare a iudeilor, și S-a suit Isus la Ierusalim.

5:2 Și este în Ierusalim †, lângă Poarta Oilor, o scăldătoare, chemată în evreiește Betesda, cinci pridvoare având.

5:3 În acestea zăceau o mulțime mare de bolnavi, orbi, șchiopi, paralizați, așteptând mișcarea apei.

5:4 Căci un înger, din când în când, cobora în scăldătoare, și tulbura apa. Deci, cel dintâi care intra după tulburarea apei sănătos devenea, de orice boală ar fi fost stăpânit.

5:5 Și era un om acolo, de treizeci și opt de ani, ținut în suferința lui.

5:6 Pe acesta văzându-*l* Isus zăcând, și știind că deja de mult timp era stăpânit *de boală*, i-a spus, Vrei să devi sănătos?

5:7 I-a răspuns bolnavul, Doamne, niciun om nu am ca atunci când se tulbură apa să mă arunce în scăldătoare; și până când vin eu, altul înaintea mea coboară.

5:8 I-a spus Isus, Scoală-te, ridică-*ți* paletul tău și umblă.

5:9 Și îndată s-a făcut sănătos omul, și și-a ridicat paletul lui, și umbla. Și era sabat în aceea zi.

5:10 Spuneau deci iudeii celui vindecat, Este sabat, nu-ți e permis să-ți transporți paletul.

5:11 El le-a răspuns, Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis, Ridică-*ți* paletul tău și umblă.

5:12 Ei deci l-au întrebat, Cine este Omul care ți-a zis, Ridică-*ți* paletul tău și umblă?

5:13 Dar cel vindecat nu știa cine este, căci Isus Se retrăsese, mulțime fiind în *acel* loc.

5:14 După acestea, l-a găsit Isus în templu, și i-a zis, Iată, te-ai făcut sănătos; să nu mai păcătuiești, ca nu cumva ceva mai rău să ți se întâmple.

5:15 A plecat omul, și a făcut cunoscut iudeilor că Isus este Cel ce l-a făcut sănătos.

5:16 Și pentru aceasta, *Îl* persecutau pe Isus iudeii, și căutau să-L omoare, fiindcă făcea acestea în sabat.

Mărturia lui Isus și mărturia despre Isus

5:17 Dar Isus le-a răspuns, Tatăl Meu până acum lucrează, și Eu lucrez.

5:18 Pentru aceasta deci și mai mult căutau să-L omoare iudeii, fiindcă nu numai că nu dezlega † sabatul, ci și spunea că Dumnezeu e propriu-I Tată, egal pe Sine făcându-Se cu Dumnezeu.

5:19 A răspuns deci Isus, și le-a zis, Adevărat, adevărat vă spun, Nu poate Fiul să facă de la Sine nimic, decât ceea ce-*L* vede pe Tatăl făcând; căci toate cele pe care le face Acela, pe acestea și Fiul la fel *le* face.

5:20 Căci Tatălui Îi este drag Fiul, și Îi arată toate cele pe care El *le* face; și lucrări mai mari decât acestea Îi va arăta, ca voi să vă minunați.

5:21 Fiindcă, după cum Tatăl învie morții, și dă viață, tot așa și Fiul, cui vrea, dă viață.

5:22 Căci nici Tatăl *nu* judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-*o* Fiului;

5:23 ca toți să-*L* onoreze pe Fiul, după cum *Îl* onorează pe Tatăl. Cine nu-*L* onorează pe Fiul, nu-*L* onorează pe Tatăl care L-a trimis.

5:24 Adevărat, adevărat, vă spun că cine Cuvântul Meu aude, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și la judecată nu vine, ci a trecut de la moarte la viață.

5:25 Adevărat, adevărat vă spun că vine ora, și acum este, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cei ce vor auzi vor trăi.

5:26 Fiindcă după cum Tatăl are viață în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viață în Sine.

5:27 Și autoritate I-a dat și judecată să facă, fiindcă Fiul Omului este.

5:28 Nu vă minunați de aceasta, fiindcă vine ora în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui,

5:29 și vor ieși; cei care pe cele bune *le*-au făcut, spre învierea vieții, și cei care pe cele josnice *le*-au practicat, spre învierea judecății.

5:30 Eu nu pot face de la Mine Însumi nimic; după cum aud judec; și judecata Mea dreaptă este, căci nu caut voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis, Tatăl.

5:31 Dacă Eu mărturisesc despre Mine Însumi, mărturia Mea nu este adevărată.

5:32 Este Altul care mărturisește despre Mine; și știu că este adevărată mărturia pe care o mărturisește despre Mine.

5:33 Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit adevărul.

5:34 Eu însă nu de la om primesc mărturia, ci acestea le spun ca voi să fiți salvați.

5:35 Acela era lumina care arde și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți pentru un sezon în lumina lui.

5:36 Dar Eu am mărturia care e mai mare *decât* a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi *le*-a dat Tatăl ca să le împlinesc, chiar aceste lucrări pe care Eu *le* fac, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.

5:37 Și Cel care M-a trimis, Tatăl, El a mărturisit despre Mine. Voi nici glasul Lui nu l-ați auzit vreodată, nici înfățișarea *nu* I-ați văzut-*o*;

5:2 † lit. plural: Ierusalimuri
5:18 † slăbea legea sabatului, desființa legea sabatului; vezi 1Co 7:27

5:38 și Cuvântul Lui nu-*l* aveți rămânând în voi, căci pe Cel pe care L-a trimis El, pe Acesta voi nu-*L* credeți.

5:39 Voi cercetați Scripturile fiindcă voi gândiți că în ele viața veșnică aveți, și acestea sunt cele ce mărturisesc despre Mine.

5:40 Și nu vreți să veniți la Mine, ca viață să aveți.

5:41 Glorie de la oameni, *Eu* nu primesc,

5:42 Dar vă cunosc, că iubirea lui Dumnezeu, nu *o* aveți în voi înșivă.

5:43 Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă altul va veni, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.

5:44 Cum puteți voi să credeți, *voi care* glorie unii de la alții primiți, și gloria cea de la Singurul Dumnezeu nu *o* căutați?

5:45 Să nu gândiți că Eu vă voi învinui la Tatăl; este cine să vă învinuiască, Moise, în care voi ați sperat.

5:46 Căci dacă *l*-ați crede pe Moise, M-ați crede *și* pe Mine, căci despre Mine acela a scris.

5:47 Dacă însă scrierile aceluia nu *le* credeți, cum în discursurile Mele *le* veți crede?

CAPITOLUL 6

Înmulțirea pâinilor

6:1 După acestea, a mers Isus dincolo de marea Galileii – a Tiberiadei.

6:2 Și Îl urma o mulțime mare, căci vedeau ale Lui semne, pe care le făcea asupra celor bolnavi.

6:3 Și S-a suit pe munte Isus, și acolo S-a așezat cu ucenicii Lui.

6:4 Și era aproape Paștele, sărbătoarea iudeilor.

6:5 Ridicându-Și deci Isus ochii, și văzând că o mare mulțime venea spre El, *i*-a spus lui Filip, De unde să cumpărăm pâini, ca să mănânce aceștia?

6:6 Aceasta însă *o* spunea încercându-l, căci El știa ce urma să facă.

6:7 I-a răspuns Filip, De două sute de dinari pâini nu le ajung, ca fiecare din ei câte puțin să ia.

6:8 I-a spus unul din ucenicii Lui, Andrei, fratele lui Simon Petru,

6:9 Este un băiețel aici care are cinci pâini orzoase †, și două hamsii; dar ce sunt acestea pentru atâția?

6:10 Și zise Isus, Faceți pe oameni să se întindă. Și era iarbă multă în *acel* loc. S-au întins deci bărbații, în număr de aproape cinci mii.

6:11 Și a luat pâinile Isus, și mulțumind, a împărțit ucenicilor, și ucenicii celor ce ședeau; și la fel, din hamsii, cât au vrut.

6:12 Și când s-au săturat, a spus ucenicilor Lui, Strângeți prisosul bucăților, ca nimic să nu se piardă.

6:13 Le-au strâns deci, și au umplut douăsprezece lăzi cu bucăți, din cele cinci pâini orzoase †, *bucăți* care prisosiseră celor ce mâncaseră.

6:9 † adjectiv, plural
6:13 † adjectiv, plural

6:14 Oamenii deci, văzând ce semn a făcut Isus, spuneau că, Acesta e cu adevărat Profetul care vine în lume.

6:15 Isus deci, cunoscând că urmau să vină și să-L ia cu forța, ca să-L facă împărat, din nou S-a retras în munte, El singur.

Isus umblă pe mare

6:16 Dar când s-a făcut seară, au coborât ucenicii Lui la mare.

6:17 Și pășind în corabie, se duceau traversând marea spre Capernaum. Și întuneric deja se făcuse, și nu venise la ei Isus.

6:18 La fel și † marea, un vânt mare, suflând, se ridicase.

6:19 Vâslind deci cam douăzeci și cinci de stadii, sau treizeci, *Îl* văd pe Isus umblând pe mare, și aproape de corabie venind; și s-au înfricoșat.

6:20 El dar le-a spus, Eu sunt nu vă fie frică.

6:21 Voiau deci să-L primească în corabie; și îndată corabia a ajuns la țărmul spre care se duceau.

Isus, Pâinea vieții

6:22 A doua zi, mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării, văzând că nicio altă corăbioară nu era acolo, în afară de una singură, aceea în care pășiseră ucenicii Lui, și că nu intrase cu ucenicii Lui Isus în corăbioară, ci singuri ucenicii Lui plecaseră

6:23 (dar alte corăbioare veniseră din Tiberiada, aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce mulțumise Domnul);

6:24 când deci a văzut mulțimea că Isus nu este acolo, nici ucenicii Lui, au pășit și ei în corăbii, și au venit la Capernaum, căutându-*L* pe Isus.

Pâinea vieții

6:25 Și, găsindu-L dincolo de mare, I-au zis, Rabi, când ai ajuns aici?

6:26 Le-a răspuns Isus și a zis, Adevărat, adevărat vă spun, Mă căutați nu fiindcă ați văzut semne, ci fiindcă ați mâncat din pâini și v-ați săturat.

6:27 Lucrați nu pentru mâncarea pieritoare, ci pentru mâncarea care rămâne în viața veșnică, pe care Fiul Omului v-*o* va da; căci pe Acesta Tatăl *L*-a pecetluit, Dumnezeu.

6:28 Au zis deci către El, Ce să facem ca să lucrăm lucrările lui Dumnezeu?

6:29 A răspuns Isus și le-a zis, Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, ca să credeți în Acela pe care L-a trimis El.

6:30 Atunci I-au zis, Deci ce faci Tu ca semn, ca să vedem și să credem în Tine? Ce lucrezi?

6:31 Părinții noștri mana au mâncat-*o* în pustie, după cum este scris, Pâine din cer le-a dat să mănânce.

6:32 Le-a zis deci Isus, Adevărat, adevărat vă spun, nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă pâinea din cer, cea adevărată;

6:18 † cât și

6:33 Căci pâinea lui Dumnezeu este cea care coboară din cer, și viață dă lumii.

6:34 Au zis deci către El, Doamne, întotdeauna dă-ne pâinea aceasta.

6:35 Și le zise Isus, Eu sunt pâinea vieții; cine vine la Mine, nicidecum nu va flămânzi; și cine crede în Mine nicidecum nu va înseta, niciodată.

6:36 Dar v-am zis că M-ați și văzut, și nu credeți.

6:37 Tot ce Îmi dă Tatăl, la Mine va veni; și pe cel ce vine la Mine nicidecum nu-*l* voi scoate afară.

6:38 Căci am coborât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis.

6:39 Și aceasta este voia Tatălui care M-a trimis, ca pe oricare pe care Mi *l*-a dat să nu pierd *nimic* din el, ci să-l înviez în cea din urmă zi.

6:40 Și aceasta este voia Celui ce M-a trimis, ca oricine *Îl* discerne pe Fiul, și crede în El, să aibă viață veșnică; și îl voi învia, Eu, în cea din urmă zi.

6:41 Murmurau deci iudeii cu privire la El, căci zisese, Eu sunt pâinea care a coborât din cer.

6:42 Și spuneau, Nu Acesta este Isus, fiul lui Iosif, Căruia noi *Îi* știm tatăl și mama? Cum deci spune Acesta că, Din cer am coborât?

6:43 A răspuns deci Isus și le-a zis, Nu murmurați între voi.

6:44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu îl atrage Tatăl care M-a trimis, și Eu îl voi învia în cea din urmă zi.

6:45 Este scris în profeți, Și vor fi toți învățați de Dumnezeu. Oricine deci care a auzit de la Tatăl, și a învățat, vine la Mine.

6:46 Nu că pe Tatăl cineva *L*-a văzut, în afară de Cel care este de la Dumnezeu, Acesta *L*-a văzut pe Tatăl.

6:47 Adevărat, adevărat vă spun, Cine crede în Mine are viață veșnică.

6:48 Eu sunt pâinea vieții.

6:49 Părinții voștri au mâncat mana în pustie și au murit.

6:50 Aceasta este pâinea care din cer coboară, ca cineva din ea să mănânce, și să nu moară.

6:51 Eu sunt pâinea cea vie, care din cer a coborât; dacă cineva mănâncă din această pâine, va trăi în veac; de asemenea, pâinea dar, pe care Eu *o* voi da, carnea Mea este, pe care Eu *o* voi da pentru a lumii viață.

6:52 Se disputau deci unii cu alții iudeii, spunând, Cum poate Acesta să ne dea carnea să *o* mâncăm?

6:53 Le-a zis deci Isus, Adevărat, adevărat vă spun, dacă nu veți mânca carnea Fiului Omului, și *nu* veți bea al Lui sânge, nu aveți viață în voi înșivă.

6:54 Cine mestecă a Mea carne, și bea al Meu sânge, are viață veșnică, și Eu îl voi învia în cea din urmă zi,

6:55 deoarece carnea Mea este adevărată hrană, și sângele Meu este adevărată băutură.

6:56 Cine mestecă a Mea carne, și bea al Meu sânge, în Mine rămâne, și Eu în el.

6:57 După cum M-a trimis Tatăl cel viu, și Eu trăiesc datorită Tatălui, și cel care Mă mestecă, acela va trăi datorită Mie.

6:58 Aceasta este pâinea care din cer a coborât; nu cum au mâncat părinții voștri mana și au murit, cine mestecă această pâine va trăi în veac.

6:59 Acestea le-a zis în sinagogă, învățând în Capernaum.

Unii ucenici Îl părăsesc

6:60 Mulți deci auzind, dintre ucenicii Lui, au zis, Greu este acest cuvânt; cine poate să-l asculte?

6:61 Și cunoscând Isus în Sine că murmurau cu privire la aceasta ucenicii Lui, le-a zis, Aceasta vă face să vă poticniți?

6:62 Dar dacă *Îl* veți vedea pe Fiul Omului suindu-Se unde era mai înainte?

6:63 Duhul este cel ce dă viață, carnea nu folosește la nimic; vorbele pe care Eu vi le-am spus, duh sunt și viață sunt.

6:64 Dar sunt dintre voi unii care nu cred. Fiindcă știa de la început Isus, cine sunt cei ce nu cred, și cine este cel care Îl va preda.

6:65 Și spunea, De aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu îi este dat de la Tatăl Meu.

6:66 De aceea, mulți au dat, *din* ucenicii Lui, *au dat* înapoi, și nu mai umblau cu El.

6:67 Zise deci Isus celor doisprezece, Oare și voi vreți să vă duceți?

6:68 *Îi* răspunse deci Lui Simon Petru, Doamne, la cine să ne ducem? Cuvintele vieții veșnice Tu *le* ai.

6:69 Și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu.

6:70 Le-a răspuns Isus, Nu Eu pe voi, cei doisprezece *v*-am ales? Și dintre voi, unul, un diavol este.

6:71 Și vorbea de Iuda, al lui Simon, Iscarioteanul; căci acesta urma să-L predea, el fiind unul din cei doisprezece.

CAPITOLUL 7

Isus și frații Săi

7:1 Și umbla Isus după acestea prin Galileea, căci nu voia prin Iudeea să umble, căci Îl căutau iudeii, să-*L* omoare.

7:2 Și era aproape sărbătoarea iudeilor, cea a Corturilor.

7:3 Au zis deci către El Frații Lui, Pleacă de aici, și mergi în Iudeea, ca și ucenicii Tăi să vadă lucrările Tale pe care le faci;

7:4 căci nimeni în ascuns *nu* face ceva, ci caută el însuși în transparență să fie. Dacă faci acestea, arată-Te lumii;

7:5 căci nici frații Lui *nu* credeau în El.

7:6 Le-a spus deci Isus, Vremea Mea n-a venit încă, dar vremea voastră întotdeauna este gata.

7:7 Nu poate lumea să *vă* urască pe voi; dar pe Mine Mă urăște, căci Eu mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt răufăcătoare.

7:8 Voi suiți-*vă* la sărbătoarea aceasta. Eu nu Mă sui încă la sărbătoarea aceasta, căci vremea Mea nu s-a împlinit încă.

7:9 Și aceastea zicându-le, a rămas în Galileea.

7:10 Cum însă s-au suit frații Lui, atunci și El S-a suit la sărbătoare, nu pe față, ci ca în ascuns.

7:11 iudeii deci Îl căutau la sărbătoare, și spuneau, Unde este Acela?

7:12 Și mult murmur cu privire la El era în mulțimi. Unii pe de-o parte spuneau că, Este bun; alții spuneau, Nu, ci amăgește mulțimea.

7:13 Nimeni totuși, în mod deschis *nu* vorbea despre El, de frica iudeilor.

7:14 Dar, când *era* sărbătorea la mijloc, S-a suit Isus în templu, și învăța.

7:15 Și se minunau iudeii, spunând, Cum Acesta Scripturile le știe, fără să fi învățat?

7:16 Le-a răspuns Isus, și a zis, Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui care M-a trimis.

7:17 Dacă cineva dorește voia Lui s-*o* facă, va cunoaște despre *această* învățătură, dacă de la Dumnezeu este, sau *dacă* Eu de la Mine Însumi vorbesc.

7:18 Cine de la sine însuși vorbește, gloria lui proprie *o* caută; dar Cine caută gloria Celui care L-a trimis, Acela este adevărat, și nedreptate în El nu este.

Isus la sărbătoarea Corturilor

7:19 Nu Moise v-a dat vouă legea? și nici unul din voi *nu* practică legea. De ce căutați să Mă omorâți?

7:20 Răspunse mulțimea, și zise Ai demon. Cine caută să Te omoare?

7:21 A răspuns Isus, și le-a zis, O singură lucrare am făcut, și toți vă minunați.

7:22 De aceea Moise v-a dat tăierea-împrejur, (nu că de la Moise este, ci de la părinți), și în sabat tăiați împrejur un om.

7:23 Dacă tăierea-împrejur o primește un om în sabat, ca să nu fie încălcată legea lui Moise, pe Mine vă iritați că pe un om întreg sănătos *l*-am făcut în sabat?

7:24 Nu judecați după înfățișare, ci judecată dreaptă judecați.

7:25 Spuneau deci unii dintre cei din Ierusalim, Nu este Acesta Cel pe care Îl caută ei să-*L* omoare?

7:26 și, iată, El pe față vorbește, și *ei* nimic nu-I spun. Nu cumva cu adevărat au cunoscut conducătorii că Acesta este cu adevărat Hristosul?

7:27 Dar pe Acesta Îl știm de unde este. Însă Hristosul, când va veni, nimeni nu va cunoaște de unde este.

7:28 A strigat deci în templu, pe când învăța, Isus, și a spus, Și pe Mine Mă știți! Și știți de unde sunt! Și de la Mine Însumi n-am venit, dar adevărat este Cel care M-a trimis, pe Care voi nu-*L* știți.

7:29 Eu Îl știu, căci de la El sunt, și Acesta M-a trimis.

7:30 Ei căutau deci să-L prindă; dar nimeni n-a pus asupra Lui mâna, căci nu venise încă ora Lui.

7:31 Mulți însă din mulțime au crezut în El, și spuneau că, Hristosul, când va veni, oare mai multe semne *decât* acestea va face, pe care Acesta *le*-a făcut?

7:32 Au auzit fariseii mulțimea murmurând despre El acestea; și fariseii și marii preoți au trimis ofițerii, ca să-L prindă.

7:33 Le-a zis deci Isus, Încă puțin timp mai sunt cu voi, și Mă duc la Cel ce M-a trimis.

7:34 Mă veți căuta, și nu *Mă* veți găsi; și unde sunt Eu, voi nu puteți veni.

7:35 Ziceau deci iudeii între ei, Unde Acesta urmează să Se ducă, încât noi nu-L vom găsi? Oare în diaspora dintre greci urmează să Se ducă, și să-*i* învețe pe greci?

7:36 Ce este acest cuvânt pe care l-a zis, Mă veți căuta, și nu *Mă* veți găsi; și, Unde sunt Eu, voi nu puteți veni?

Isus, Apa vieții

7:37 Și în cea din urmă zi, *ziua* cea mare a sărbătorii, stătea în picioare Isus și striga, spunând, Dacă cineva însetează, să vină la Mine și să bea.

7:38 Cine crede în Mine, după cum a zis Scriptura, râuri din lăuntrul lui vor curge, *râuri* de apă vie.

7:39 Aceasta însă a zis despre Duhul pe care urmau să-*L* primească cei ce cred în El; căci nu era încă Duh Sfânt, fiindcă Isus încă *nu era* glorificat.

7:40 Mulți deci din mulțime, auzind *acest* cuvânt, spuneau, Acesta este cu adevărat Profetul.

7:41 Alții spuneau, Acesta este Hristosul! Și alții spuneau, Atunci oare, din Galileea vine Hristosul?

7:42 Nu zice Scriptura că din sămânța lui David, și de la Betleem, satul de unde era David, Hristosul vine?

7:43 Dezbinare deci în mulțime a avut loc din cauza Lui.

7:44 Iar unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nici unul n-a pus pe El mâinile.

7:45 Au venit deci ofițerii la marii preoți și *la* farisei, și le-au zis aceștia, De ce nu L-ați adus?

7:46 Au răspuns ofițerii, Niciodată în felul acesta *n*-a vorbit vreun om, ca Acest Om.

7:47 Le-au răspuns deci fariseii, Nu cumva și voi ați fost rătăciți?

7:48 Oare vreunul dintre conducători a crezut în El, sau dintre farisei?

7:49 Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște legea, blestemată este!

7:50 Spuse Nicodim către ei (cel ce venise noaptea la El, fiind unul dintre ei),

7:51 Oare legea noastră judecă omul, dacă nu a auzit de la el mai întâi, și *nu* a cunoscut ce face?

7:52 Ei au răspuns și i-au zis, Oare și tu din Galileea ești? Cercetează și vezi! că un profet din Galileea nu se ridică.

7:53 Și a mers fiecare la casa lui.

CAPITOLUL 8

Femeia adulteră adusă la Isus

8:1 Isus însă a mers în Muntele Măslinilor.

8:2 Și dis-de-dimineață a venit din nou în templu, și tot poporul venea la El; și șezând, El îi învăța.

8:3 Și au adus cărturarii și fariseii, la El o femeie în adulter prinsă. Și punând-o în mijloc,

8:4 I-au spus, Învățătorule, pe aceasta am găsit-*o* chiar asupra faptului, săvârșind adulterul.

8:5 Iar în legea noastră, Moise a poruncit ca pe unele ca acestea să le lapidăm! Tu deci ce spui?

8:6 Aceasta însă le spuneau ispitindu-L, ca să aibă acuzație împotriva Lui. Dar Isus, jos aplecându-Se, cu degetul scria pe pământ.

8:7 Și cum ei continuau să-L întrebe, Ridicându-Se, a zis către ei, Cel fără păcat dintre voi, primul, cu piatra în ea să arunce.

8:8 Și din nou, jos aplecându-Se, scria pe pământ.

8:9 Și ei, auzind, aceste cuvinte, și în conștiințe fiind mustrați, ieșeau unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni; și a rămas singur Isus, și femeia în mijloc fiind.

8:10 Și ridicându-Se Isus, și pe nimeni ne văzând decât pe femeie, i-a zis, Femeie, unde sunt acei acuzatori ai tăi? Nimeni nu te-a condamnat?

8:11 Și ea a zis, Nimeni, Doamne. Și i-a zi Isus, Nici Eu nu te condamn. Mergi și de acum să nu mai păcătuiești.

Isus, Lumina lumii

8:12 Din nou atunci către ei Isus a vorbit, spunând, Eu sunt lumina lumii; cine Mă urmează nicidecum nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.

8:13 I-au zis deci fariseii, Tu despre Tine Însuți mărturisești! – mărturia Ta nu este adevărată!

8:14 Isus a răspuns și le-a zis, Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine Însumi, adevărată este mărturia Mea, căci Eu știu de unde am venit, și unde Mă duc; voi însă nu știți de unde vin, și unde Mă duc.

8:15 Voi după carne judecați; Eu nu judec pe nimeni.

8:16 Și dacă judec și Eu, judecata Mea adevărată este, căci nu sunt singur, ci Eu și Cel care M-a trimis, Tatăl.

8:17 Și în lege dar, *legea* voastră, e scris că mărturia a doi oameni adevărată este;

8:18 Eu sunt Cel care mărturisesc despre Mine Însumi; și mărturisește despre Mine Cel care M-a trimis, Tatăl.

8:19 Ei deci Îi spuneau, Unde este Tatăl Tău? Isus a răspuns, Nici pe Mine nu Mă știți, nici pe Tatăl Meu. Dacă pe Mine M-ați ști, și pe Tatăl Meu *L*-ați ști.

8:20 Aceste vorbe le-a vorbit Isus în vistierie, învățând în templu; și nimeni nu L-a prins, căci nu venise încă ora Lui.

8:21 Atunci a zis din nou către ei Isus, Eu Mă duc, și Mă veți căuta, și în păcatul vostru veți muri; unde Eu Mă duc, voi nu puteți veni.

8:22 Spuneau deci iudeii, Oare Se va omorî El Însuși, că spune, Unde Eu Mă duc, voi nu puteți veni?

8:23 Și El le-a zis, Voi din cele de jos sunteți; Eu din cele de sus sunt. Voi din lumea aceasta sunteți; Eu nu sunt din lumea aceasta.

8:24 V-am zis deci că veți muri în păcatele voastre; căci dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

8:25 I-au spus deci, Tu cine ești? Și le-a zis Isus, Începutul, ceea ce vă și spun †.

8:26 Am multe cu privire la voi de spus, și de judecat; dar Cel care M-a trimis este adevărat, și Eu, ce am auzit de la El, acestea le spun către † lume.

8:27 Ei n-au cunoscut că despre Tatăl le vorbea.

8:28 Le-a zis deci Isus, Când *Îl* veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt, și că de la Mine Însumi nu fac nimic, ci, după cum M-a învățat Tatăl Meu, acestea le spun.

8:29 Și Cel care M-a trimis, cu Mine este; nu M-a lăsat singur Tatăl, căci Eu cele plăcute Lui *le* fac întotdeauna.

Adevărata libertate prin adevăr

8:30 Acestea spunându-*le* El †, mulți au crezut în El.

8:31 Spuse deci Isus către iudeii care credeau în El, Dacă voi rămâneți în cuvântul Meu, cu adevărat ucenicii Mei sunteți.

8:32 Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va elibera.

8:33 Ei I-au răspuns, Sămânța lui Avraam suntem, și nimănui n-am fost slujit ca robi niciodată. Cum spui Tu că, Veți deveni liberi?

8:34 Le-a răspuns Isus, Adevărat, adevărat vă spun că, Oricine înfăptuiește păcatul, rob este păcatului.

8:35 Și robul nu rămâne în casă în veac; fiul rămâne în veac.

8:36 Dacă deci, Fiul vă va elibera, cu adevărat veți fi liberi.

8:37 Știu că sămânța lui Avraam sunteți, dar căutați să Mă omorâți, deoarece cuvântul Meu nu găsește loc în voi.

8:38 Eu ceea ce am văzut la Tatăl Meu, *aceea* vorbesc, și voi deci ceea ce ați văzut la tatăl vostru *aceea* faceți.

8:39 Ei au răspuns și I-au zis, Tatăl nostru Avraam este. Le-a spus Isus, Dacă copiii lui Avraam ați fi, lucrările lui Avraam *le*-ați face.

8:40 Dar acum căutați să Mă omorâți, *pe Mine,* un Om care adevărul vi *l*-am vorbit, pe care l-am auzit de la Dumnezeu; aceasta Avraam n-a făcut.

8:41 Voi faceți lucrările tatălui vostru. I-au zis deci, Noi din curvie nu suntem născuți; un singur Tată avem, pe Dumnezeu.

8:25 † pasaj dificil; variante de traducere: Ceea ce v-am spus de la început; sau: Întocmai ceea ce vă și spun
8:26 † sau: în
8:30 † lit: Aceste +cuvinte ale Lui fiind spuse

8:42 Le-a zis Isus, Dacă Dumnezeu Tatăl vostru ar fi, M-ați iubi, căci Eu de la Dumnezeu am ieșit, și am venit; fiindcă nu de la Mine Însumi am venit, ci Acela M-a trimis.

8:43 De ce vorbirea Mea nu *o* cunoașteți? Pentru că nu puteți auzi Cuvântul Meu.

8:44 Voi din tatăl diavolul sunteți, și poftele tatălui vostru vreți să *le* faceți. Acesta ucigaș de oameni a fost de la început, și în adevăr nu a stat, căci nu este adevăr în el. Când vorbește minciuna, din cele ale lui proprii vorbește, căci mincinos este, și tatăl minciunii †.

8:45 Eu însă, întrucât adevărul îl spun, nu Mă credeți.

8:46 Cine dintre voi Mă dovedește de păcat? Dacă însă adevăr vorbesc, de ce voi nu Mă credeți?

8:47 Cine este din Dumnezeu spusele lui Dumnezeu *le* ascultă; de aceea voi nu ascultați, fiindcă din Dumnezeu nu sunteți.

Întâietatea lui Isus

8:48 Au răspuns deci iudeii, și I-au zis, Nu spunem noi bine că samaritean ești Tu, și că ai demon?

8:49 A răspuns Isus, Eu demon nu am, ci *Îl* onorez pe Tatăl Meu, și voi *Mă* dezonorați pe Mine.

8:50 Eu însă nu caut gloria Mea, este Cel care *o* caută și judecă.

8:51 Adevărat, adevărat vă spun, dacă cineva cuvântul Meu *îl* va păzi, moartea nicidecum nu *o* va vedea, în veac.

8:52 I-au zis deci iudeii, Acum cunoaștem că ai demon, Avraam a murit, și profeții, și Tu spui, Dacă cineva cuvântul Meu *îl* va păzi, nicidecum nu va gusta moartea, în veac.

8:53 Oare Tu mai mare ești *decât* tatăl nostru Avraam, care a murit? și *decât* profeții *care* au murit? Cine pe Tine Însuți Te faci?

8:54 A răspuns Isus, Dacă Eu Mă glorific pe Mine Însumi, gloria Mea nu este nimic. Este Tatăl Meu care Mă glorifică, despre care voi spuneți că Dumnezeul vostru este;

8:55 și nu L-ați cunoscut; Eu însă Îl cunosc. Și dacă aș zice că nu-L cunosc, aș fi ca voi, un mincinos. Dar Îl cunosc, și cuvântul Lui *îl* păzesc.

8:56 Avraam, tatăl vostru, a săltat de veselie că va vedea ziua Mea, și a văzut și s-a bucurat.

8:57 Au zis deci iudeii către El, Cincizeci de ani n-ai încă, și pe Avraam l-ai văzut?

8:58 Le-a zis Isus, Adevărat, adevărat vă spun, Înainte ca Avraam să fi fost, Eu sunt.

8:59 Au luat deci pietre ca să arunce în El. Isus însă S-a ascuns, și a ieșit din templu, trecând prin mijlocul lor; și a trecut în felul acesta.

8:44 † lit: tatăl ei

CAPITOLUL 9

Vindecarea orbului din naștere

9:1 Și trecând, a văzut un om orb din naștere.

9:2 Și L-au întrebat ucenicii Lui, spunând, Rabi, cine a păcătuit, acesta, sau părinții lui, de s-a născut orb?

9:3 A răspuns Isus, Nici acesta *n*-a păcătuit, nici părinții lui, ci *este* ca să se arate lucrările lui Dumnezeu în el.

9:4 Eu trebuie să lucrez lucrările Celui care M-a trimis, cât este zi; vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze.

9:5 Cât în lume sunt, lumină sunt a lumii.

9:6 Acestea zicându-*le*, a scuipat jos în țărână și a făcut tină din salivă, și a uns tina pe ochii orbului.

9:7 Și i-a zis, Mergi, spală-te în scăldătoarea Siloamului, care se traduce, Trimis. S-a dus deci și s-a spălat, și a venit văzând.

9:8 Vecinii deci, și cei ce îl văzuseră mai înainte, că era orb, spuneau, Nu este acesta cel care ședea și cerșea?

9:9 Unii spuneau că, Acesta este. Alții însă *spuneau* că, Asemănător lui este. El spunea că, Eu sunt.

9:10 Deci îi spuneau, Cum ți s-au deschis ochii?

9:11 Acela a răspuns și a zis, Un Om zis Isus a făcut tină, și mi-a uns ochii, și mi-a zis, Du-te la scăldătoarea Siloamului, și spală-te! Și după ce m-am dus, și m-am spălat, am văzut.

9:12 Ei i-au zis deci, Unde este Acela? El a spus, Nu știu.

9:13 L-au adus la farisei pe cel care fusese altădată orb.

9:14 Și era sabat când a făcut tina Isus, și i-a deschis ochii.

9:15 Din nou deci îl întrebau și fariseii cum a văzut. Și el le-a zis, Tină mi-a pus pe ochi, și m-am spălat, și văd.

9:16 Spuneau deci unii dintre farisei, Acest Om nu este de la Dumnezeu, căci sabatul nu-*l* ține. Alții spuneau, Cum poate un om păcătos asemenea semne să facă? Și dezbinare era între ei.

9:17 Ei au spus deci orbului din nou, Tu ce spui despre El, că ți-a deschis ochii? Și el a zis că, Un profet este.

9:18 N-au crezut deci iudeii despre el că fusese orb, și vedea, până când au chemat pe părinții celui care vedea din nou.

9:19 Și i-au întrebat, spunând, Acesta este fiul vostru, despre care voi spuneți că orb s-a născut? Cum deci acum vede?

9:20 Le-au răspuns părinții lui, și au zis, Știm că acesta este fiul nostru, și că orb s-a născut;

9:21 cum însă acum vede, nu știm; sau cine i-a deschis ochii, noi nu știm. El are o vârstă, pe el întrebați-*l*; el pentru sine va vorbi.

9:22 Acestea le-au zis părinții lui, căci le era frică de iudei; căci deja se învoiseră iudeii ca, dacă cineva Îl va confirma ca fiind Hristosul, exclus din sinagogă să fie *acela*.

9:23 De aceea părinții lui au zis, Are o vârstă, pe el întrebați-*l*.

9:24 Au chemat deci pentru a doua *oară* pe omul care fusese orb, și i-au zis, Dă glorie lui Dumnezeu! noi știm că Omul acesta un păcătos este.

9:25 A răspuns deci acela, și a zis, Dacă un păcătos este, nu știu; Un singur *lucru* știu, că, orb fiind, acum văd.

9:26 Și i-au zis din nou, Ce ți-a făcut? cum ți-a deschis ochii?

9:27 El le-a răspuns, V-am zis deja, și n-ați auzit. De ce din nou vreți să auziți? Oare și voi vreți ai Lui ucenici să deveniți?

9:28 Atunci l-au insultat, și au zis, Tu ești ucenicul Aceluia, dar noi ai lui Moise ucenici suntem.

9:29 Noi știm că lui Moise i-a vorbit Dumnezeu, dar pe Acesta nu știm de unde este.

9:30 A răspuns omul, și le-a zis, Căci în aceasta este minunea, că voi nu știți de unde este, și El mi-a deschis ochii.

9:31 Știm însă că pe păcătoși Dumnezeu nu-*i* ascultă; dar dacă cineva cinstitor de Dumnezeu este, și voia Lui *o* face, pe acela *îl* ascultă.

9:32 În veac nu s-a auzit ca să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.

9:33 Dacă Acesta n-ar fi de la Dumnezeu, nu ar putea face nimic.

9:34 Ei au răspuns și i-au zis, În păcate tu ești născut cu totul, și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară.

9:35 A auzit Isus că l-au dat afară, și găsindu-l, i-a zis, Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?

9:36 A răspuns acela, și a zis, Și cine este, Doamne, ca să cred în El?

9:37 Și i-a zis Isus, Deja L-ai văzut, și Cel care vorbește cu tine, Acela este.

9:38 Și el a spus, Cred, Doamne, și I s-a închinat.

9:39 Și a zis Isus, Spre judecată Eu în lumea aceasta am venit, ca cei care nu văd să vadă, și cei care văd orbi să devină.

9:40 Și au auzit *acestea unii* dintre fariseii aceia care erau cu El; și I-au zis, Oare și noi suntem orbi?

9:41 Le-a zis Isus, Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat; dar acum spuneți că, Vedem, deci păcatul vostru rămâne.

CAPITOLUL 10

Isus, Păstorul

10:1 Adevărat, adevărat vă spun, Cel care nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, acela este un hoț și un tâlhar.

10:2 Dar cine intră pe ușă este păstorul oilor.

10:3 Acestuia, portarul *îi* deschide; și oile glasul lui *îl* aud; și propriile lui oi *le* cheamă pe nume, și le duce afară.

10:4 Și când propriile lui oi *le* scoate, înaintea lor merge; și oile îl urmează, căci știu glasul lui.

10:5 Pe un străin însă nicidecum nu-*l* vor urma, ci vor fugi de el, căci nu știu glasul străinilor.

10:6 Această analogie † le-a zis-*o* Isus; aceștia însă n-au cunoscut ce era ceea ce le vorbea.

10:6 † proverb

Isus, Ușa oilor

10:7 A zis atunci din nou către ei Isus, Adevărat, adevărat vă spun că, Eu sunt ușa oilor.

10:8 Toți câți au venit sunt hoți și tâlhari; dar nu i-au ascultat oile.

10:9 Eu sunt ușa; prin Mine dacă cineva intră, va fi salvat, și va intra și va ieși, și pășune va găsi.

10:10 Hoțul nu vine decât ca să fure, și să înjunghie, și să omoare. Eu am venit ca *ele* viață să aibă, și să *o* aibă din belșug.

Isus, Păstorul cel bun

10:11 Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun viața Lui *o* dă pentru oi.

10:12 Cel ce *e* angajat pe plată însă, (și nefiind păstor), care nu are oile lui proprii, vede lupul venind, și lasă oile și fuge; și lupul le răpește, și împrăștie oile.

10:13 Și cel angajat pe plată fuge, căci este angajat pe plată, și nu-i pasă de oi.

10:14 Eu sunt păstorul cel bun, și *le* cunosc pe cele ale Mele, și sunt cunoscut de cele ale Mele,

10:15 cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl, și Eu *Îl* cunosc pe Tatăl; și viața Mea *o* dau pentru oi.

10:16 Și alte oi am, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea Îmi e necesar să *le* aduc, și glasul Meu *îl* vor auzi; și va fi o singură turmă, un singur păstor.

10:17 De aceea Tatăl Mă iubește, fiindcă Eu *Îmi* dau viața Mea, ca din nou să o iau.

10:18 Nimeni nu o ia de la Mine, ci Eu o dau de la Mine Însumi. Autoritate am s-o dau, și autoritate am din nou s-o iau. Această poruncă am primit-*o* de la Tatăl Meu.

10:19 Dezbinare deci, din nou, s-a făcut între iudei, din cauza cuvintelor acestora.

10:20 Și spuneau mulți dintre ei, Are demon, și e nebun; de ce-L ascultați?

10:21 Alții spuneau, Aceste vorbe nu sunt ale unui demonizat. Oare un demon poate ochii orbilor să-*i* deschidă?

Isus la sărbătoarea templului

10:22 Și aveau loc sărbătorile înnoirii templului la Ierusalim, și era iarna.

10:23 Și umbla Isus prin templu, în pridvorul lui Solomon.

10:24 L-au înconjurat deci iudeii, și Îi spuneau, Până când sufletul ni-*l* ții în încordare? Dacă Tu ești Hristosul, zi-ne deschis!

10:25 Le-a răspuns Isus, V-am zis, și nu credeți. Lucrările pe care Eu *le* fac în Numele Tatălui Meu, acestea mărturisesc despre Mine.

10:26 Dar voi nu credeți, fiindcă nu sunteți dintre oile Mele, cum v-am zis.

10:27 Oile Mele glasul Meu *îl* aud, și Eu le cunosc, și ele Mă urmează.

10:28 Și Eu viață veșnică le dau; și nicidecum nu vor pieri în veac; și nimeni nu va smulge vreuna din mâna Mea.

10:29 Tatăl Meu, care Mi *le*-a dat, mai mare decât toți este; și nimeni nu *le* poate smulge din mâna Tatălui Meu.

10:30 Eu și Tatăl una suntem.

10:31 Au luat deci din nou pietre iudeii, ca să-L lapideze.

10:32 Le-a răspuns Isus, Multe lucrări bune v-am arătat de la Tatăl Meu; pentru care din lucrările acestea Mă lapidați?

10:33 I-au răspuns iudeii spunând, Pentru o lucrare bună nu Te lapidăm, ci pentru blasfemie, și pentru că Tu, Om fiind, Te faci pe Tine Însuți Dumnezeu.

10:34 Le-a răspuns Isus, Nu este scris în legea voastră, Eu am zis, Sunteți dumnezei †?

10:35 Dacă pe aceia i-a zis dumnezei, la care Cuvântul lui Dumnezeu a venit, (și nu poate fi desființată Scriptura),

10:36 despre Acela pe care Tatăl *L*-a sfințit și *L*-a trimis în lume, voi spuneți, Blasfemiezi? fiindcă am zis, Sunt Fiul lui Dumnezeu?

10:37 Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți;

10:38 dar dacă *le* fac, chiar dacă pe Mine nu *Mă* credeți, lucrările credeți-*le*, ca să cunoașteți, și să credeți că în Mine *e* Tatăl, și Eu în El.

10:39 Căutau deci din nou să-L prindă, dar El a ieșit din mâna lor.

10:40 Și a plecat din nou dincolo de Iordan, spre locul unde era Ioan la început, botezând; și a rămas acolo.

10:41 Și mulți au venit la El, și spuneau că, Ioan, în adevăr, nici un semn +n-a făcut; dar toate câte le-a zis Ioan despre Acesta erau adevărate.

10:42 Și au crezut mulți acolo în El.

CAPITOLUL 11

Învierea lui Lazăr

11:1 Și era un oarecare *om* bolnav, Lazăr din Betania, din satul Mariei și al Martei, sora ei.

11:2 Și Maria era aceea care *L*-a uns pe Domnul cu mir, și *I*-a șters picioarele Lui cu părul *capului* ei, al cărei frate, Lazăr, era bolnav.

11:3 Au trimis deci surorile la El, spunând, Doamne, iată, acela pe care-l îndrăgești este bolnav.

11:4 Auzind însă Isus, a zis, Această boală nu este spre moarte, ci pentru gloria lui Dumnezeu, ca să fie glorificat Fiul lui Dumnezeu prin ea.

11:5 Și iubea Isus pe Marta, și pe sora ei, și pe Lazăr.

11:6 Cum deci a auzit că e bolnav, atunci a rămas în locul unde era două zile.

11:7 Apoi, după aceasta, a spus ucenicilor, Să mergem în Iudeea din nou.

11:8 I-au spus ucenicii, Rabi, acum căutau să Te lapideze iudeii, și din nou Te duci acolo?

11:9 A răspuns Isus, Nu sunt douăsprezece ore în zi? Dacă umblă cineva în *timpul* zilei, nu se împiedică, căci lumina lumii acesteia *o* vede;

11:10 dacă însă cineva umblă în *timpul* nopții, se împiedică, căci lumina nu este în el.

11:11 Acestea le-a zis; și după aceea, le-a zis, Lazăr, prietenul nostru, a adormit, dar merg ca să-l trezesc.

11:12 Au zis deci ucenicii Lui, Doamne, dacă a adormit, se va salva.

11:13 Vorbise însă Isus despre moartea lui, iar ei gândeau că despre odihna somnului vorbește.

11:14 Atunci deci le-a zis Isus deschis, Lazăr a murit.

11:15 Și Mă bucur pentru voi, (ca să credeți), că nu eram acolo; dar să mergem la el.

11:16 A zis deci Toma, cel spus Geamăn, celor împreună-ucenici cu el, Să mergem și noi, ca să murim cu El! †

11:17 Venind deci Isus, l-a găsit de patru zile fiind deja în mormânt.

11:18 Și era Betania aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii.

11:19 Și mulți dintre iudei veniseră alăturându-se celor din jurul Martei și Mariei, ca să le mângâie pentru fratele lor.

11:20 Marta deci, cum a auzit că vine Isus, L-a întâmpinat; iar Maria în casă ședea.

11:21 Zise deci Marta lui Isus, Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit;

11:22 dar și acum, știu că orice ai cere lui Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.

11:23 I-a spus Isus, Va învia fratele tău.

11:24 Marta I-a spus, Știu că va învia la înviere, în cea de urmă zi.

11:25 Zise către ea Isus, Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi.

11:26 Și oricine trăiește și crede în Mine nicidecum nu va muri, în veac. Crezi aceasta?

11:27 Ea I-a spus, Da, Doamne, eu am crezut că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care în lume vine.

11:28 Și acestea zicându-*le*, a plecat, și a chemat pe Maria, sora ei, în secret, zicând, Învățătorul este aici, și te cheamă.

11:29 Aceea, cum a auzit, s-a ridicat repede și a venit la El.

11:30 Și nu venise încă Isus în sat, ci era în locul unde Îl întâmpinase Marta.

11:31 iudeii deci, cei ce erau cu ea în casă, și o mângâiau, văzând-*o* pe Maria că s-a ridicat în grabă și a ieșit, au urmat-o, spunând că, Merge la mormânt, ca să plângă acolo.

10:34 † vezi Psa 82:6

11:16 † sau poate: el, Lazăr

11:32 Maria deci, cum a venit unde era Isus, văzându-L, a căzut la picioarele Lui, spunându-I, Doamne, dacă ai fi fost aici, nu mi-ar fi murit fratele.

11:33 Isus deci, cum a văzut-o plângând, și *pe* pe iudeii care veniseră cu ea plângând, a fost profund emoționat în duh și S-a tulburat în Sine.

11:34 Și a zis, Unde l-ați pus? Ei I-au spus, Doamne, vino și vezi.

11:35 Îi curgeau lacrimile lui Isus.

11:36 Spuneau deci iudeii, Iată cât de drag Îi era el!

11:37 Iar unii dintre ei ziceau, Nu putea Acesta, care a deschis ochii orbului, să facă ca și acesta să nu moară?

11:38 Isus deci, din nou fiind profund emoționat în Sine, a venit la mormânt. Și era o peșteră, și o piatră era depusă † peste ea.

11:39 Spuse Isus, Ridicați piatra! Îi spuse sora celui ce murise, Marta, Doamne deja miroase rău †, căci a patra zi este.

11:40 I-a spus Isus, Nu ți-am zis că, dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu?

11:41 Au ridicat deci piatra de unde era mortul zăcând. Și Isus a ridicat ochii în sus, și a zis, Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat;

11:42 Eu dar știam că întotdeauna Mă asculți, însă pentru mulțimea care stă împrejur am zis, ca să creadă că Tu M-ai trimis.

11:43 Și acestea zicându-*le*, cu glas mare a strigat, Lazăre, vino afară!

11:44 Și a ieșit mortul, legat la picioare și la mâini cu fâșii de pânză, și fața lui cu un ștergar era înfășurată. Le-a spus Isus, Dezlegați-l, și lăsați-*l* să meargă.

11:45 Mulți deci dintre iudeii care veniseră la Maria, și văzuseră ce făcuse Isus au crezut în El.

11:46 Unii însă dintre ei au mers la farisei, și le-au zis ce făcuse Isus.

Sinedriul hotărăște să-L omoare pe Isus

11:47 Au adunat deci marii preoții și fariseii sinedriul, și spuneau, Ce facem? căci Acest Om multe semne face!

11:48 Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El; și vor veni romanii și ne vor lua și locul și națiunea.

11:49 Dar unul oarecare dintre ei, Caiafa, mare preot fiind în anul acela, le-a zis, Voi nu știți nimic,

11:50 nici nu gândiți că e de folos pentru noi ca un singur om să moară pentru popor, și nu, întreaga națiune să piară †.

11:51 Aceasta însă nu de la sine a zis-*o*, ci, mare preot fiind în anul acela, a profețit că urma Isus să moară pentru națiune;

11:52 și nu doar pentru națiune, ci și ca pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți să-i adune pentru a fi una.

11:53 Deci, din acea zi s-au sfătuit, ca să-L omoare.

11:54 Isus deci nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate zisă Efraim, și acolo a rămas cu ucenicii Lui.

11:55 Era însă aproape Paștele iudeilor; și au urcat mulți la Ierusalim de la țară, înainte de Paști, ca să se purifice ei înșiși.

11:56 *Îl* căutau deci pe Isus, și vorbeau unii cu alții, în templu ținându-se, Ce vă gândiți? că nicidecum nu va veni la sărbătoare?

11:57 Și chiar dăduseră marii preoți și fariseii poruncă, ca dacă cunoaște cineva unde este, să-*i* avertizeze, ca să-L prindă.

CAPITOLUL 12

Maria Îi unge picioarele cu mir

12:1 Deci Isus, înainte cu șase zile de Paște, a venit în Betania, unde era Lazăr, care fusese mort, pe care îl înviase din morți.

12:2 Au pregătit deci pentru El o cină acolo, și Marta slujea; și Lazăr era unul din cei întinși la masă cu El.

12:3 Atunci Maria, luând un litru de mir de nard curat de mare valoare, a pomădat picioarele lui Isus, și a șters cu părul ei picioarele Lui; și casa s-a umplut de aroma mirului.

12:4 A spus deci unul din ucenicii Lui, Iuda al lui Simon Iscarioteanul, care urma să-L predea,

12:5 De ce acest mir nu a fost vândut cu trei sute de dinari, și să se fi dat sărmanilor?

12:6 A zis însă aceasta nu pentru că de sărmani se îngrijea el, ci pentru că era hoț, și punga o avea, și cele puse în *ea le* lua.

12:7 A zis deci Isus, Las-o, pentru ziua înmormântării Mele l-a păstrat *ea*;

12:8 căci pe sărmani întotdeauna *îi* aveți cu voi, pe Mine însă nu întotdeauna *Mă* aveți.

12:9 A aflat deci o mare mulțime de iudei că El este acolo, și au venit nu pentru Isus numai, ci și pentru a-l vedea pe Lazăr, pe care-l înviase din morți.

12:10 S-au sfătuit însă marii preoții ca și pe Lazăr să-*l* omoare;

12:11 căci mulți dintre iudei datorită lui plecau, și credeau în Isus.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

12:12 A doua zi, o mulțime mare care venise la sărbătoare, auzind că vine Isus la Ierusalim,

12:13 au luat ramuri de palmieri, și au ieșit în întâmpinarea Lui, și strigau, Osana! Binecuvântat e Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!

12:14 Și găsind Isus, un măgăruș, S-a așezat pe el, după cum este scris,

12:15 Nu-ți fie frică, fiica Sionului; iată, Împăratul tău vine șezând pe mânzul unei măgărițe.

12:16 Acestea însă nu *le-* au cunoscut ucenicii Lui la început; dar când a fost glorificat Isus, atunci și-au amintit că aceste

---

11:38 † apăsată
11:39 † apariție unică
11:50 † să nu piară toată națiunea

lucruri erau despre El scrise, și *că* acestea *le* făcuseră pentru El.

12:17 Mărturisea deci mulțimea care era cu El, că pe Lazăr îl chemase din mormânt, și îl înviase din morți.

12:18 Și de aceea L-a întâmpinat mulțimea, căci auzise că El făcuse acest semn.

12:19 Fariseii deci au zis între ei, Observați că nu vă folosește la nimic? Iată, lumea după El a plecat!

Isus vorbește despre moartea Sa

12:20 Și erau niște greci dintre cei care se suie ca să se închine în *timpul* sărbătorii;

12:21 aceștia deci s-au aporpiat de Filip, cel din Betsaida Galileii, și l-au rugat, spunând, Doamne, dorim pe Isus să-*L* vedem.

12:22 Filip a venit și a vorbit lui Andrei, și mai departe Andrei și Filip au vorbit lui Isus.

12:23 și Isus le-a răspuns, spunând, A venit ora ca să fie glorificat Fiul Omului.

12:24 Adevărat, adevărat vă spun, dacă nu moare grăuntele de grâu căzut în pământ, el singur rămâne; dar dacă moare, mult rod aduce.

12:25 Cine *își* îndrăgește viața lui, o va pierde; și cine *își* urăște viața lui în lumea aceasta, pentru viața veșnică o va păstra.

12:26 Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sunt Eu, acolo și slujitorul Meu va fi. Și, dacă cineva Îmi slujește, pe acela îl va onora Tatăl.

12:27 Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice? Tată, salvează-Mă din ora acesta? Dar pentru aceasta am venit la ora aceasta.

12:28 Tată, glorifică-Ți Numele! A venit deci un glas din cer, *L*-am și glorificat, și din nou *Îl* voi glorifica!

12:29 Deci mulțimea care stătea *acolo* și auzise, spunea, Un tunet a venit. Alții spuneau, Un înger I-a vorbit!

12:30 A răspuns Isus și a zis, Nu pentru Mine acest glas a venit, ci pentru voi.

12:31 Acum este judecata lumii acesteia; acum conducătorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

12:32 Și Eu, dacă voi fi înălțat de pe pământ, pe toți îi voi atrage la Mine.

12:33 Iar aceasta o spunea arătând cu ce moarte urma să moară.

12:34 I-a răspuns mulțimea, Noi am auzit din lege că Hristosul rămâne în veac; și cum spui Tu că trebuie să fie înălțat Fiul Omului? Cine este Acesta, Fiul Omului?

12:35 Le-a zis deci Isus, Încă puțin timp lumina cu voi este. Umblați cât timp lumina o aveți, ca nu cumva întunericul să vă cuprindă; și cine umblă în întuneric nu știe unde merge.

12:36 Cât timp lumina o aveți, credeți în lumină, ca fii ai luminii să deveniți. Acestea le-a vorbit Isus, și plecând, S-a ascuns de ei.

Necredința iudeilor

12:37 Și *deși* atât de multe I-au fost semnele *pe care le*- a făcut înaintea lor, nu au crezut în El,

12:38 încât cuvântul lui Isaia profetul să se împlinească, pe care l-a zis, Doamne, cine a crezut vestirea noastră? și brațul Domnului, cui i-a fost descoperit?

12:39 De aceea nu puteau să creadă, fiindcă din nou a zis Isaia,

12:40 Le-a orbit ochii, și le-a anchilozat inima, ca să nu vadă cu ochii, și să înțeleagă cu inima, și să se întoarcă și să-i vindec.

12:41 Acestea le-a zis Isaia când a văzut gloria Lui, și a vorbit despre El.

12:42 Însă totuși, chiar dintre conducători, mulți au crezut în El; dar, din cauza fariseilor, nu confirmau, ca să nu fie excluși din sinagogă;

12:43 căci au iubit gloria oamenilor mai degrabă decât gloria lui Dumnezeu.

12:44 Isus însă a strigat și a zis, Cine crede în Mine nu crede în Mine, ci în Cel ce *M*-a trimis pe Mine.

12:45 Și cine *Mă* vede pe Mine, *Îl* vede pe Cel ce *M*-a trimis pe Mine.

12:46 Eu lumină în lume am venit, ca oricine crede în Mine, în întuneric să nu rămână;

12:47 și dacă cineva Îmi aude spusele, și nu crede, Eu nu îl judec; căci nu am venit ca să judec lumea, ci ca să salvez lumea.

12:48 Pe cine *Mă* respinge pe Mine, și nu primește spusele Mele, are cine să-l judece, Cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în cea din urmă zi.

12:49 Căci Eu de la Mine Însumi n-am vorbit, ci, Cel ce M-a trimis, Tatăl, El poruncă Mi-a dat, ce să zic, și ce să vorbesc;

12:50 și știu că porunca Lui viață veșnică este. Deci cele ce le vorbesc Eu, după cum Mi-a spus Tatăl, așa vorbesc.

CAPITOLUL 13

Isus spală picioarele ucenicilor

13:1 Înainte însă de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că I-a venit ora, ca Să treacă din lumea aceasta către Tatăl, iubindu-*i* pe ai Lui, cei din lume, până la sfârșit i-a iubit.

13:2 Și cina având loc, diavolul pusese deja în inima lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul, ca să-L predea,

13:3 Știind Isus că toate *I* le dăduse Lui Tatăl în mâini, și că de la Dumnezeu a ieșit, și la Dumnezeu Se duce,

13:4 S-a ridicat de la cină, și Și-a depus hainele, și, luând un șervet, S-a încins strâns pe Sine.

13:5 Apoi a turnat apă în lighean, și a început să spele picioarele ucenicilor, și să *le* șteargă cu șervetul cu care era strâns încins.

13:6 A venit deci la Simon Petru; și I-a spus Petru †, Doamne, Tu să-mi speli picioarele?

13:7 A răspuns Isus și i-a zis, Ceea ce Eu fac, tu nu știi acum, vei cunoaște însă după acestea.

13:8 I-a spus Petru, Nicidecum nu vei spăla picioarele mele, în veac! I-a răspuns Isus, Dacă nu te spăl, nu ai parte cu Mine.

13:9 I-a spus Simon Petru, Doamne, nu picioarele mele doar, ci și mâinile și capul!

13:10 I-a spus Isus, Cine s-a scăldat nu are nevoie decât ca picioarele să *i* se *mai* spele, căci este curat în totul; și voi curați sunteți, dar nu toți.

13:11 Căci știa pe cel ce urma să-L predea, de aceea a zis, Nu toți sunteți curați.

13:12 Când deci, *le*-a spălat picioarele lor, și Și-a luat hainele Lui, aplecându-Se la masă din nou, le-a zis, Cunoașteți voi ce am făcut pentru voi?

13:13 Voi Mă chemați, Învățătorul și Domnul; și bine spuneți, căci sunt.

13:14 Dacă deci, Eu v-am spălat picioarele, *Eu* Domnul și Învățătorul, și voi sunteți datori unii altora să vă spălați picioarele;

13:15 căci un exemplu v-am dat, ca, așa cum Eu v-am făcut, și voi să faceți.

13:16 Adevărat, adevărat vă spun, Nu este rob mai mare decât domnul lui, nici trimis mai mare decât cel ce l-a trimis.

13:17 Dacă acestea le știți, fericiți sunteți dacă le veți face.

13:18 Nu despre voi toți vorbesc; Eu *îi* știu pe cei pe care i-am ales; ci, ca Scriptura să se împlinească, Cel ce mestecă cu Mine pâinea, *și*-a ridicat împotriva Mea călcâiul lui.

13:19 De acum vă spun mai înainte de a se întâmpla, ca atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.

13:20 Adevărat, adevărat vă spun, Cel ce primește pe oricine voi trimite Eu, pe Mine Mă primește; iar cine pe Mine Mă primește, *Îl* primește pe Cel care M-a trimis pe Mine.

Descoperirea trădătorului

13:21 Acestea zicând, Isus S-a tulburat în duh, și a mărturisit și a zis, Adevărat, adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va preda.

13:22 Se uitau deci unii la alții ucenicii, fiind perplecși legat de ceea ce spunea.

13:23 Și era întins la masă unul dintre ucenicii Lui, pe sânul lui Isus, pe care-l iubea Isus.

13:24 Acestuia deci i-a făcut semn Simon Petru, să întrebe cine ar fi acela despre care vorbește.

13:25 Și aplecându-se acela pe pieptul lui Isus, I-a spus, Doamne, cine este?

13:26 A răspuns Isus, Acela este, căruia Eu, înmuind bucățica, *i*-o voi da. Și înmuind bucățica, a dat-*o* lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul.

13:6 † lit: acesta

13:27 Și după bucățică, atunci a intrat în acela Satan. I-a spus deci Isus, Ce faci, fă repede.

13:28 Dar aceasta, nici unul nu a cunoscut, dintre cei ce erau întinși la masă, despre ce i-a zis.

13:29 Fiindcă unii gândeau (întrucât punga o avea Iuda), că îi spusese Isus, Cumpără cele de care avem nevoie pentru sărbătoare, sau, celor sărmani să *le* dea ceva.

13:30 Primind deci bucățica acela, îndată a ieșit. Și era noapte.

Iubirea frățească

13:31 Când a ieșit, a spus Isus, Acum a fost glorificat Fiul Omului, și Dumnezeu a fost glorificat în El.

13:32 Dacă Dumnezeu a fost glorificat în El, și Dumnezeu Îl va glorifica în Sine Însuși, și îndată Îl va glorifica.

13:33 Copilașilor, încă puțin cu voi *mai* sunt. Mă veți căuta și, după cum am zis iudeilor, că, Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni, și vouă vă spun acum.

13:34 O poruncă nouă vă dau, ca să vă iubiți unii pe alții; așa cum v-am iubit Eu, ca și voi să vă iubiți unii pe alții.

13:35 În aceasta vor cunoaște toți că ai Mei ucenici sunteți, dacă iubire veți avea în mod reciproc.

Înștiințarea lui Petru

13:36 I-a spus Simon Petru, Doamne, unde Te duci? I-a răspuns Isus, Unde Mă duc Eu, *tu* nu poți să Mă urmezi acum, dar mai târziu Mă vei urma.

13:37 I-a spus Petru, Doamne, de ce nu Te pot urma acum? *Eu* viața mea pentru Tine *o* voi da.

13:38 I-a răspuns Isus, Viața ta pentru Mine *o* vei da? Adevărat, adevărat îți spun, Nicidecum nu va cânta cocoșul † până când *nu* te vei lepăda de Mine de trei ori.

CAPITOLUL 14

Casa Tatălui

14:1 Să nu vi se tulbure inima; credeți în Dumnezeu, și în Mine credeți.

14:2 În casa Tatălui Meu locuințe multe sunt. Și dacă nu, v-aș fi zis; Mă duc să pregătesc un loc pentru voi;

14:3 și dacă Mă voi duce și voi pregăti pentru voi un loc, din nou vin și vă voi lua la Mine Însumi, ca *acolo* unde sunt Eu, și voi să fiți.

14:4 Și unde Eu Mă duc știți, și calea o știți.

14:5 I-a spus Toma, Doamne, nu știm unde Te duci; și cum putem calea s-*o* știm?

14:6 I-a spus Isus, Eu sunt calea, și adevărul, și viața, nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

14:7 Dacă *M*-ați fi cunoscut pe Mine, și pe Tatăl Meu *L*-ați fi cunoscut; și de acum Îl cunoașteți și L-ați văzut.

13:38 † va chema

14:8 I-a spus Filip, Doamne, arată-ne pe Tatăl, și ne e de ajuns.
14:9 I-a spus Isus, De atâta timp cu voi sunt, și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl; și cum spui tu, Arată-ne pe Tatăl?
14:10 Nu crezi că Eu *sunt* în Tatăl, și Tatăl în Mine este? Vorbele pe care Eu vi *le* spun, de la Mine Însumi nu *le* vorbesc; ci Tatăl, care în Mine locuiește, El face *aceste* lucrări.
14:11 Credeți-Mă că Eu *sunt* în Tatăl; și Tatăl în Mine este; iar dacă nu, pentru lucrările acestea credeți-Mă.
14:12 Adevărat, adevărat vă spun, Cine crede în Mine, lucrările pe care Eu *le* fac, și el *le* va face; și mai mari decât acestea va face, căci Eu la Tatăl Meu Mă duc.
14:13 Și orice veți cere în Numele Meu, aceea voi face, ca să fie glorificat Tatăl în Fiul.
14:14 Dacă veți cere ceva în Numele Meu, Eu voi face.

Promisiunea privind Duhul Sfânt

14:15 Dacă Mă iubiți, poruncile Mele păziți-*le*.
14:16 Și Eu *Îl* voi ruga pe Tatăl, și alt Mângâietor vă va da, ca să rămână cu voi în veac,
14:17 Duhul adevărului, pe care lumea nu poate să-*l* primească, căci nu-L vede, nici nu-L cunoaște; voi însă Îl cunoașteți, fiindcă cu voi rămâne, și în voi va fi.
14:18 Nu vă voi lăsa orfani, vin la voi.
14:19 Încă puțin și lumea pe Mine nu *Mă* va mai vedea. Voi însă Mă veți vedea, fiindcă Eu trăiesc, și voi veți trăi.
14:20 În acea zi veți cunoaște că Eu *sunt* în Tatăl Meu, și voi în Mine, și Eu în voi.
14:21 Cel ce are poruncile Mele, și le păzește, acela este cel ce Mă iubește; și cel ce Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu; și Eu îl voi iubi, și *Mă* voi arăta lui Eu Însumi.
14:22 I-a spus Iuda, (nu Iscarioteanul), Doamne, cum se face că nouă urmează să Te arăți pe Tine Însuți și nu lumii?
14:23 A răspuns Isus și i-a zis, Dacă cineva Mă iubește, Cuvântul Meu *îl* va păzi, și Tatăl Meu îl va iubi; și *Noi* la el vom veni, și locuință cu el Ne vom face.
14:24 Cine nu Mă iubește, cuvintele Mele nu *le* păzește; și Cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Celui ce M-a trimis, Tatăl.
14:25 Acestea vi *le*-am spus, cu voi fiind încă.
14:26 Dar Mângâietorul, Duhul Cel Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, Acela vă va învăța toate, și vă va aminti toate câte v-am zis.
14:27 Pace vă las vouă, pacea Mea v-*o* dau vouă; nu așa cum lumea dă vă dau Eu vouă; să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.
14:28 Ați auzit că Eu v-am zis, Plec, și vin la voi. Dacă M-ați fi iubit, v-ați fi bucurat că am zis, Mă duc la Tatăl; căci Tatăl Meu mai mare decât Mine este.
14:29 Și acum v-am spus mai înainte de a se întâmpla, ca atunci când se va întâmpla, să credeți.
14:30 Nu voi mai vorbi mult cu voi, căci vine al lumii conducător, și în Mine *el* nu are nimic;
14:31 dar ca să cunoască lumea că Eu *Îl* iubesc pe Tatăl; și așa cum Mi-a poruncit Tatăl, așa fac. Ridicați-vă, să plecăm de aici.

CAPITOLUL 15

Isus, Vița

15:1 Eu sunt vița cea adevărată, și Tatăl Meu viticultorul este.
15:2 Pe orice mlădiță în Mine care nu aduce † rod, o îndepărtează; și pe oricare aduce rod, o curăță, ca mai mult rod să aducă.
15:3 Deja voi curați sunteți, datorită Cuvântului pe care vi *l*-am spus.
15:4 Rămâneți în Mine, și Eu în voi. După cum mlădița nu poate rod să aducă de la sine †, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi, dacă nu în Mine rămâneți.
15:5 Eu sunt vița, voi mlădițele. Cine rămâne în Mine, și Eu în el, acela aduce rod mult; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.
15:6 Dacă cineva nu rămâne în Mine, e aruncat afară ca mlădița, și se usucă; și ei le adună, și în foc *le* aruncă, și sunt arse.
15:7 Dacă rămâneți în Mine, și spusele Mele în voi rămân, orice vreți cereți, și vi se va face.
15:8 În aceasta e glorificat Tatăl Meu, ca rod mult să aduceți, și să-Mi deveniți ucenici.
15:9 Așa cum M-a iubit Tatăl, și Eu v-am iubit; rămâneți în iubirea aceea care e a Mea.
15:10 Dacă poruncile Mele *le* țineți, veți rămâne în iubirea Mea, așa cum Eu poruncile Tatălui Meu *le*-am ținut, și rămân în a Lui iubire.
15:11 Acestea vi *le*-am spus, ca bucuria Mea în voi să rămână, și bucuria voastră să fie deplină.

Prietenii lui Isus

15:12 Aceasta este porunca Mea, Ca să vă iubiți unii pe alții, așa cum Eu v-am iubit.
15:13 Mai mare iubire decât aceasta, nimeni nu are, ca cineva viața lui să și-*o* dea pentru prietenii lui.
15:14 Voi prietenii Mei sunteți, dacă faceți *toate* câte Eu vă poruncesc.
15:15 Nu vă mai spun robi, fiindcă robul nu știe ce face al lui domn; ci v-am numit prieteni, fiindcă toate câte le-am auzit de la Tatăl Meu vi *le*-am făcut cunoscut.
15:16 Nu voi M-ați ales, ci Eu *v*-am ales pe voi, și v-am rânduit, ca voi să mergeți și rod să aduceți, și rodul vostru să rămână, ca orice veți cere Tatălui în Numele Meu, să vă dea.
15:17 Acestea vi *le* poruncesc, ca să vă iubiți unii pe alții.

15:2 † lit: orice mlădiță neaducând
15:4 † prin ea însăși

Ura din partea lumii

15:18 Dacă lumea vă urăște, să cunoașteți că pe Mine mai înainte decât pe voi *M*-a urât.

15:19 Dacă din lume ați fi, lumea ce-i al ei ar îndrăgi; întrucât însă, din lume nu sunteți, ci Eu v-am ales din lume, de aceea vă urăște lumea.

15:20 Amintiți-vă cuvântul pe care Eu vi *l*-am zis, Nu este rob mai mare decât domnul lui. Dacă pe Mine M-au persecutat, și pe voi vă vor persecuta; dacă cuvântul Meu *l*-au păzit, și pe al vostru *îl* vor păzi.

15:21 Dar toate acestea vi *le* vor face din cauza Numelui Meu, căci *ei* nu-*L* știu pe Cel ce M-a trimis.

15:22 Dacă n-aș fi venit și *nu* le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; acum însă scuză nu au pentru păcatul lor.

15:23 Cine Mă urăște, și pe Tatăl Meu *Îl* urăște.

15:24 Dacă *aceste* lucrări nu *le*- aș fi făcut între ei, pe care nimeni altul *nu le*-a făcut, păcat nu ar avea; acum însă au și văzut și au și urât, și pe Mine și pe Tatăl Meu.

15:25 Dar ca să se împlinească cuvântul cel scris în legea lor, că, M-au urât fără temei.

15:26 Dar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu vi-*L* voi trimite de la Tatăl, Duhul adevărului, Care de la Tatăl iese, Acela va mărturisi despre Mine.

15:27 Dar și voi mărturisiți, întrucât de la început cu Mine sunteți.

CAPITOLUL 16

Persecutarea ucenicilor

16:1 Acestea vi *le*-am spus, ca să nu vă poticniți..

16:2 Excluși din sinagogi vă vor face; ba vine ora când oricine vă va ucide, va gândi că înfăptuiește un serviciu pentru Dumnezeu.

16:3 Și acestea le vor face fiindcă nu *L*-au cunoscut pe Tatăl, nici pe Mine.

16:4 Dar acestea vi *le*-am zis, ca atunci când *le* va veni ora, să vă amintiți de ele, că Eu vi *le*-am spus. Acestea însă vouă, la început nu vi *le*-am zis, întrucât cu voi eram.

16:5 Acum însă Mă duc la Cel ce M-a trimis, și niciunul dintre voi *nu* Mă întreabă – Unde Te duci? –

16:6 Dar fiindcă acestea vi *le*-am spus, întristarea v-a umplut inima.

16:7 Dar Eu adevărul vi-*l* spun, Vă este de folos ca Eu să Mă duc; căci dacă Eu nu Mă voi duce, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă voi duce, Îl voi trimite la voi.

16:8 Și, când va veni Acela, va dovedi † lumea cu privire la păcat, și cu privire la dreptate, și cu privire la judecată.

16:9 Cu privire la păcat, da, fiindcă nu cred în Mine;

16:10 Cu privire la dreptate dar, fiindcă la Tatăl Meu Mă duc, și nu Mă veți mai vedea;

16:11 Și cu privire la judecată, fiindcă conducătorul lumii acesteia e judecat.

16:12 Multe încă am să vă spun, dar nu *le* puteți purta acum.

16:13 Când însă va veni Acela, Duhul adevărului, El vă va călăuzi în tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci toate câte le va auzi, *le* va vorbi și lucrurile care vor veni, vi *le* va face cunoscut.

16:14 Acela Mă va glorifica, căci din ce-*i* al Meu va lua, și vă face cunoscut.

16:15 Toate câte are Tatăl este al Meu; de aceea am zis că din ce-*i* al Meu va lua, și vă face cunoscut.

16:16 *Încă* puțin, și nu Mă mai vedeți; și din nou *încă* puțin, și Mă veți vedea, căci Mă duc la Tatăl.

16:17 Au zis deci *unii* dintre ucenicii Lui, unii către alții, Ce este aceasta ce ne spune, *Încă* puțin, și nu Mă mai vedeți; și din nou *încă* puțin, și Mă veți vedea? și, Căci Eu Mă duc la Tatăl?

16:18 Spuneau deci, Aceasta ce este, ceea ce spune, *acest* – puțin –? Nu știm ce spune.

16:19 A cunoscut deci Isus că voiau să-L întrebe, și le-a zis, Despre aceasta vă întrebați † între voi, că am zis, *Încă* puțin, și nu Mă veți mai vedea; și din nou *încă* puțin, și Mă veți vedea?

16:20 Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; și voi vă veți întrista, dar întristarea voastră în bucurie se va schimba.

16:21 Femeia când dă naștere, întristare are, căci a venit ora ei; când însă a născut copilul, nu-și mai amintește de necaz, pentru bucuria că s-a născut un om în lume.

16:22 Și voi deci, necaz în adevăr acum aveți; din nou însă vă voi vedea, și vi se va bucura inima, și bucuria voastră nimeni nu *o* va lua de la voi.

16:23 Și în aceea zi, nu Mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că, toate câte veți cere Tatălui în Numele Meu, vă va da.

16:24 Până acum nu ați cerut nimic în Numele Meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină.

16:25 Acestea în analogii v-am spus; vine ora când mai mult †, în analogii *nu* vă voi mai vorbi, ci în mod deschis despre Tatăl vă voi face cunoscut.

16:26 În aceea zi în Numele Meu veți cere; și nu vă spun că Eu *Îl* voi ruga pe Tatăl pentru voi,

16:27 căci Însuși Tatăl vă îndrăgește, fiindcă voi M-ați îndrăgit, și ați crezut că Eu de la Dumnezeu am ieșit.

16:28 Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; din nou las lumea, și Mă duc la Tatăl.

16:29 I-au spus ucenicii Lui, Iată, acum deschis vorbești, și nici o analogie nu spui.

16:30 Acum știm că știi toate, și *că* nu ai nevoie ca cineva să Te întrebe; de aceea credem că de la Dumnezeu ai ieșit.

16:8 † a convinge de o greșeală, a condamna (prin cuvinte), a mustra

16:19 † căutați răspuns
16:25 † în continuare

16:31 Le-a răspuns Isus, Acum credeți?

16:32 Iată, vine ora, și acum a venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale lui, și pe Mine singur să Mă lăsați; și nu sunt singur, căci Tatăl cu Mine este.

16:33 Acestea vi *le*-am spus ca în Mine pace să aveți. În lume necaz veți avea, dar îndrăzniți, Eu am învins lumea.

CAPITOLUL 17

Rugăciunea lui Isus

17:1 Acestea le-a spus Isus, și Și-a ridicat ochii Lui spre cer, și a zis, Tată, a venit ora. Glorifică-Ți Fiul, ca și Fiul Tău să *Te* glorifice pe Tine,

17:2 după cum I-ai dat autoritate peste orice carne †, ca tuturor acelora pe care i-ai dat Lui, să le dea viață veșnică.

17:3 Și aceasta este viața veșnică, ca să *Te* cunoască pe Tine Singurul Adevărat Dumnezeu, și pe Acela pe care L-ai trimis, pe Isus Hristos.

17:4 Eu Te-am glorificat pe pământ, lucrarea am sfârșit-o, cea pe care Mi-ai dat-*o* ca să-*o* fac.

17:5 Și acum glorifică-Mă Tu, Tată, la Tine Însuți, cu gloria pe care o aveam, înainte ca lumea să fie, la Tine.

17:6 Am făcut cunoscut al Tău Nume oamenilor pe care Mi *i*-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Mie Mi i-ai dat, și Cuvântul Tău *l*-au păzit.

17:7 Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat, de la Tine sunt;

17:8 Întrucât vorbele pe care Mi *le*-ai dat Tu, le-am dat; și ei *le*- au primit, și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.

17:9 Eu pentru ei cer; nu pentru lume cer, ci pentru aceia pe care Mi *i*-ai dat, căci ai Tăi sunt

17:10 (și cele ale Mele, toate ale Tale sunt; și ale Tale, ale Mele-*s)* – și Eu sunt glorificat în ei.

17:11 Și Eu nu mai sunt în lume, dar aceștia în lume sunt, și Eu la Tine vin. Tată Sfânt, păzește-i în Numele Tău pe aceia pe care Mi *i*-ai dat, ca să fie una ca Noi.

17:12 Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în Numele Tău; pe aceia pe care Mi *i*-ai dat, *i*-am păzit, și nici unul dintre ei *n*-a pierit, decât fiul pierzării, ca Scriptura să se împlinească.

17:13 Acum însă la Tine vin. Și acestea le spun în lume, ca ei să aibă bucuria Mea deplină în ei.

17:14 Eu le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, căci *ei* nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

17:15 Nu cer să-i iei din lume, ci ca să-i păzești de cel cumplit.

17:16 Din lume *ei* nu sunt, după cum Eu din lume nu sunt.

17:17 Sfințește-i în adevărul Tău, Cuvântul Tău este adevărul.

17:18 Cum pe Mine M-ai trimis în lume, și Eu i-am trimis pe ei în lume;

17:19 și pentru ei Eu Mă sfințesc pe Mine Însumi, ca și ei să fie sfințiți în adevăr.

17:20 Și nu pentru aceștia cer numai, ci și pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor în Mine;

17:21 ca toți una să fie, după cum Tu, Tată, *ești* în Mine, și Eu în Tine; ca și ei în Noi una să fie, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

17:22 Și Eu, gloria pe care Mi-ai dat-*o* Tu, le-am dat-*o*, ca ei să fie una, după cum Noi una suntem,

17:23 Eu în ei, și Tu în Mine; ca ei să fie făcuți desăvârșiți spre a fi una †, și ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și *că* i-ai iubit, așa cum M-ai iubit pe Mine.

17:24 Tată, pe aceia pe care Mi i-ai dat, doresc ca *acolo* unde sunt Eu, și ei să fie cu Mine, ca să privească gloria Mea, pe care Mi-ai dat-*o*, căci M-ai iubit mai înainte de întemeierea lumii.

17:25 Tată drept, și lumea pe Tine nu *Te*-a cunoscut, Eu însă Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

17:26 Și le-am făcut cunoscut Numele Tău, și-*L* voi face cunoscut, ca iubirea cu care M-ai iubit Tu, în ei să fie, și Eu în ei.

CAPITOLUL 18

Arestarea lui Isus

18:1 Acestea zicându-*le*, Isus a ieșit *împreună* cu ucenicii Lui de cealaltă parte a torentului Chedron, unde era o grădină în care a intrat El și ucenicii Lui.

18:2 Știa însă și Iuda (cel ce L-a predat), locul, fiindcă deseori împreună se strânsese Isus acolo cu ucenicii Lui.

18:3 Deci Iuda, luând cohorta și, de la marii preoți și *de la* farisei, ofițeri, a venit acolo cu făclii și *cu* lămpi și *cu* arme.

18:4 Isus deci, știind toate cele ce urmau să vină asupra Lui, ieșind înainte, le-a zis, Pe cine căutați?

18:5 Ei I-au răspuns, Pe Isus din Nazaret. Le-a spus Isus, Eu sunt! Și se ținea acolo și Iuda, cel ce-L preda, *împreună* cu ei.

18:6 Când deci le-a zis că, Eu sunt! – s-au dat înapoi, și au căzut la sol.

18:7 Din nou deci i-a întrebat, Pe cine căutați? Și ei au zis, Pe Isus din Nazaret.

18:8 A răspuns Isus, V-am zis că Eu sunt. Dacă deci pe Mine Mă căutați, lăsați-i pe aceștia să se ducă!

18:9 Ca să se împlinească cuvântul pe care-l zisese că, Din cei pe care Mi *i*-ai dat, nu a pierit din ei nici unul.

18:10 Simon Petru deci, având o sabie, a scos-o, și a lovit pe robul marelui preot, și i-a amputat urechea dreaptă; Și era numele robului Malhus.

18:11 A zis deci Isus lui Petru, Pune-ți sabia în teacă. Paharul pe care Mi *l*-a dat Tatăl, oare să nu-l beau?

17:2 † făptură

17:23 † ROB: întru unime; VDCL: într-una; DBE: into one; DBF: en un

Isus înaintea lui Ana și Caiafa

18:12 Deci cohorta și comandantul și ofițerii iudeilor *L*-au apucat pe Isus, și L-au legat.

18:13 Și L-au dus la Ana mai întâi, fiindcă era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

18:14 Și Caiafa era cel ce *îi* sfătuise pe iudei că e de folos ca un singur om să piară pentru popor.

18:15 Și *Îl* urmau pe Isus, Simon Petru, și celălalt ucenic. Iar ucenicul acela era cunoscut marelui preot, și a intrat împreună cu Isus în curtea marelui preot.

18:16 Iar Petru stătea la ușă, afară. A ieșit deci ucenicul celălalt, care *îi* era cunoscut marelui preot, și a zis portăresei, și ea *l*-a adus înăuntru pe Petru.

18:17 *I*-a spus deci slujitoarea, portăreasa, lui Petru, Nu și tu dintre ucenici ești, ai Omului Acestuia? Acela a spus, Nu sunt.

18:18 Și stăteau robii și ofițerii, după ce făcuseră jăratic (căci era frig), și se încălzeau; și Petru stătea cu ei, și se încălzea.

18:19 Atunci marele preot *L*-a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui, și despre învățătura Lui.

18:20 I-a răspuns Isus, Eu deschis am vorbit lumii; Eu întotdeauna am învățat în sinagogă, și în templu, unde întotdeauna iudeii se adună împreună, și în secret *n*-am vorbit nimic.

18:21 De ce pe Mine Mă întrebi? Întreabă pe cei ce au auzit ce le-am vorbit; iată, aceștia știu ce am zis Eu.

18:22 Și acestea El zicându-*le*, unul din ofițerii care stăteau acolo *I*-a dat o palmă lui Isus, zicând, Așa răspunzi marelui preot?

18:23 I-a răspuns Isus, Dacă rău am vorbit, mărturisește despre *acest* rău; dar dacă *am vorbit* bine, de ce Mă lovești?

18:24 L-a trimis Ana legat la Caiafa, marele preot.

Tăgăduirea lui Petru

18:25 Și era Simon Petru stând și încălzindu-se. I-au zis deci, Nu și tu dintre ucenicii Lui ești? Acesta a negat, și a zis, Nu sunt.

18:26 A spus unul din robii marelui preot, rudă fiind cu cel căruia îi amputase Petru urechea, Nu eu te-am văzut în grădină cu El?

18:27 Din nou deci a negat Petru; și îndată cocoșul a cântat †.

Tăgăduirea lui Petru

18:28 *L*-au dus deci pe Isus de la Caiafa în pretoriu; și era dis-de-dimineață. Și ei nu au intrat în pretoriu, ca să nu se întineze, ci ca să mănânce paștele.

18:29 A ieșit afară deci Pilat la ei, și a zis, Ce acuzație aduceți împotriva Omului Acestuia?

18:30 Ei au răspuns și i-au zis, Dacă n-ar fi Acesta un răufăcător, nu ți L-am fi predeat.

18:31 Le-a zis deci Pilat, Luați-L voi, și după legea voastră judecați-L. I-au zis deci iudeii, Nouă nu ne este permis să omorâm pe nimeni! –

18:32 încât cuvântul lui Isus să se împlinească, pe care-l zisese, arătând cu ce moarte urma să moară.

18:33 A intrat deci în pretoriu din nou Pilat, și *L*-a chemat pe Isus, și I-a zis, Tu ești Împăratul iudeilor?

18:34 I-a răspuns Isus, De la tine însuți tu aceasta o spui, sau alții ți-au zis-*o* despre Mine?

18:35 A răspuns Pilat, Oare eu iudeu sunt? Națiunea Ta și marii preoții Te-au predat mie. Ce ai făcut?

18:36 A răspuns Isus, Împărăția Mea nu este din lumea aceasta; dacă din lumea aceasta ar fi fost Împărăția Mea, ofițerii Mei ar fi luptat ca să nu fiu predat iudeilor; acum însă Împărăția Mea nu este de aici.

18:37 I-a zis deci Pilat, Atunci, Împărat ești Tu? A răspuns Isus, Tu spui, căci Împărat sunt Eu. Eu pentru aceasta M-am născut, și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Oricine este din adevăr ascultă al Meu glasul.

18:38 I-a spus Pilat, Ce este adevărul? Și aceasta zicând, din nou a ieșit la iudei, și le-a spus, Eu nici o vină *nu* găsesc în El.

18:39 Este însă un obicei la voi, ca pe unul să vă eliberez de Paște. Vreți deci să vi-*L* eliberez pe Împăratul iudeilor?

18:40 Au strigat deci din nou toți, spunând, Nu pe Acesta, ci pe Baraba! Și era Baraba un tâlhar.

CAPITOLUL 19

19:1 Atunci deci *L*-a luat Pilat pe Isus și L-a biciuit.

19:2 Și ostașii, împletind o coroană de spini, I-au pus-*o* pe cap, și *cu* o haină de purpură L-au îmbrăcat.

19:3 Și spuneau, Salutare, Împăratul iudeilor! Și Îi dădeau palme.

19:4 A ieșit deci din nou afară Pilat, și le-a spus, Iată, vi-L aduc afară, ca să cunoașteți că în El nici o vină *nu* găsesc.

19:5 A ieșit deci Isus afară, purtând coroana de spini, și haina de purpură. Și *Pilat* le-a spus, Iată Omul!

19:6 Când deci L-au văzut marii preoți și ofițerii, au strigat, spunând, Crucifică! Crucifică-L! Le-a spus Pilat, Luați-L voi, și crucificați-*L*, căci eu nu găsesc în El vină.

19:7 I-au răspuns iudeii, Noi o lege avem, și după legea noastră, Trebuie să moară, căci pe Sine Fiu al lui Dumnezeu S-a făcut.

19:8 Când deci a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult i-a fost frică.

19:9 Și a intrat în pretoriu din nou, și a spus lui Isus, De unde ești Tu? Dar Isus, răspuns nu i-a dat.

19:10 I-a spus deci Pilat, Mie nu-*mi* vorbești? Nu știi că autoritate am să Te crucific, și autoritate am să Te eliberez?

19:11 A răspuns Isus, Nu ai avea nici o autoritate asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cel ce M-a predat ție mai mare păcat are.

18:27 † a chemat

19:12 De la acest *cuvânt*, căuta Pilat să-L elibereze; dar iudeii strigau, spunând, Dacă pe Acesta Îl eliberezi, nu ești prieten al Cezarului. Oricine împărat pe sine se face se opune Cezarului.

19:13 Deci Pilat, auzind acest cuvânt, *L*-a dus afară pe Isus, și a șezut pe estrada de judecată, în locul chemat, Pardosit cu piatră, iar în evreiește, Gabata.

19:14 Și era Pregătirea Paștelui; și *era* ca la ora a șasea. Și *Pilat* a spus iudeilor, Iată Împăratul vostru!

19:15 Ei însă au strigat, Ia-*L*, ia-*L*! Crucifică-L! Le-a spus Pilat, Pe Împăratul vostru să-*L* crucific? Au răspuns marii preoți, Nu avem împărat în afară de Cezar!

19:16 Atunci deci L-a predat lor ca să fie crucificat. *L*-au luat dar pe Isus, și *L*-au dus.

Răstignirea lui Isus

19:17 Și El, purtând crucea Lui, a venit în locul chemat al Craniului, care *e* chemat în evreiește, Golgota,

19:18 unde L-au crucificat, și cu El pe alți doi, de o parte și de alta, și în mijloc pe Isus.

19:19 Și a scris și un titlu Pilat, și *l*-a pus pe cruce. Și era scris, Isus din Nazaret, Împăratul iudeilor.

19:20 Deci, acest titlu mulți *l*-au citit dintre iudei, căci era aproape locul de cetate, unde a fost crucificat Isus; și era scris în evreiește, în grecește, în latinește.

19:21 Au spus deci lui Pilat marii preoți ai iudeilor, Nu scrie, Împăratul iudeilor, ci că Acela a zis, Eu sunt Împăratul iudeilor.

19:22 A răspuns Pilat, Ce am scris, am scris.

19:23 Deci ostașii, după ce *L*-au crucificat pe Isus, au luat hainele Lui, și *le*-au făcut patru părți, fiecărui ostaș o parte, și cămașa; era însă cămașa fără cusătură, de sus țesută în întregime.

19:24 Au zis deci unii altora, Să nu o sfâșiem, ci să aruncăm sorți pentru ea, a cui să fie; aceasta ca, Scriptura să se împlinească, care spune, Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru haina Mea au aruncat sorț. Astfel deci, ostașii au făcut acestea.

19:25 Și stăteau lângă crucea lui Isus mama Lui, și sora mamei Lui, Maria cea a lui Clopa, și Maria din Magdala.

19:26 Isus deci, văzând pe mama *Lui*, și stând alături, pe ucenicul pe care-l iubea, a spus mamei Lui, Femeie, iată fiul tău!

19:27 Apoi a spus ucenicului, Iată mama ta! Și, din acea oră, a luat-o ucenicul la el *acasă*.

Moartea lui Isus

19:28 După aceasta, Știind Isus că toate acum s-au sfârșit, ca să se împlinească Scriptura, a spus, Mi-e sete.

19:29 Un vas deci era pus, plin cu oțet. Și ei, umplând un burete cu oțet, și într-un isop punându-*l*, I l-au dus la gură.

19:30 Când deci a luat oțetul Isus, a zis, S-a sfârșit; și plecându-Și capul, Și-a predat duhul.

19:31 Deci iudeii, ca să nu rămână pe cruce trupurile în sabat, fiindcă era Pregătirea (căci era mare ziua aceea de sabat), au cerut lui Pilat ca să le zdrobească fluierele picioarelor, și să fie luați.

19:32 Au venit deci ostașii, și celui dintâi *i*-au zdrobit fluierele picioarelor, și ale celuilalt crucificat împreună cu el;

19:33 și la Isus venind, când au văzut că El deja murise, nu I-au zdrobit fluierele picioarelor,

19:34 ci unul din ostași cu o lance I-a străpuns coasta, și îndată a ieșit sânge și apă.

19:35 Și cel ce a văzut a mărturisit, și adevărată este mărturia lui, și acesta știe că adevărul îl spune, ca voi să credeți.

19:36 Fiindcă au avut loc acestea ca Scriptura să se împlinească, Nici un os nu I se va zdrobi.

19:37 Și din nou o altă Scriptură spune, Vor privi la Cel pe care L-au străpuns.

Înmormântarea lui Isus

19:38 Și după acestea, *l*-a rugat pe Pilat Iosif cel din Arimateea (fiind ucenic al lui Isus, pe ascuns însă, de frica iudeilor), ca să ia trupul lui Isus; și *i*-a permis Pilat. A venit deci, și a luat trupul lui Isus.

19:39 Și a venit și Nicodim (cel ce venise la Isus noaptea mai înainte), aducând un amestec de smirnă și aloe, cam o sută de litri.

19:40 Au luat deci trupul lui Isus, și l-au legat în fâșii de pânză de in, cu miresmele, după cum este obiceiul la iudei să îmbălsămeze.

19:41 Și era, în locul unde a fost crucificat, o grădină, și în grădină un mormânt nou, în care niciodată nimeni nu fusese pus.

19:42 Acolo deci, din cauza Pregătirii iudeilor, căci era aproape mormântul, *L*-au pus pe Isus.

CAPITOLUL 20

Învierea lui Isus

20:1 Și în întâia *zi* a săptămânii †, Maria din Magdala a venit dis-de-dimineață, întuneric fiind încă, la mormânt; și a văzut piatra ridicată de pe mormânt.

20:2 A alergat deci și a venit la Simon Petru, și la celălalt ucenic, pe care-l îndrăgea Isus, și le-a spus, Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știm unde L-au pus.

20:3 A ieșit deci Petru, și celălalt ucenic, și au venit la mormânt.

20:4 Și alergau cei doi împreună; și celălalt ucenic a alergat înainte, mai repede decât Petru, și a ajuns cel dintâi la mormânt.

20:1 † lit: Și întâia a sabaturilor

20:5 Și plecându-se, a văzut zăcând fâșiile de pânză; totuși nu a intrat.

20:6 A venit deci Simon Petru, urmându-l, și a intrat în mormânt, și a văzut fâșiile de pânză zăcând.

20:7 Și ștergarul care era pe capul Lui nu *era* cu fâșiile de pânză zăcând, ci la o parte, înfășurat într-un loc.

20:8 Atunci deci a intrat și celălalt ucenic, care ajunsese cel dintâi în mormânt, și a văzut, și a crezut;

20:9 căci încă nu cunoșteau Scriptura, că trebuia ca El din morți să învieze.

20:10 Au plecat deci din nou la ei *acasă* ucenicii.

Isus Se arată Mariei

20:11 Maria însă stătea la mormânt, plângând, afară. Cum deci plângea, s-a plecat spre mormânt,

20:12 și a văzut doi îngeri în alb, așezați unul la cap, și unul la picioare, unde zăcuse trupul lui Isus.

20:13 Și i-au spus aceștia, Femeie, de ce plângi? Ea le-a spus, Fiindcă au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus.

20:14 Și acestea zicându-*le*, s-a întors înapoi, și *L*-a văzut pe Isus stând în picioare; și nu știa că este Isus.

20:15 I-a spus Isus, Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, gândind că este grădinarul, I-a spus, Doamne, dacă tu L-ai luat, zi-mi unde L-ai pus, și eu Îl voi lua.

20:16 I-a spus Isus, Maria! Întorcându-se, ea I-a spus, Rabuni! – care înseamnă, Învățătorule.

20:17 I-a spus Isus, Nu Mă atinge, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu; mergi însă la frații Mei și zi-le, Mă sui la Tatăl Meu, și Tatăl vostru, și Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.

20:18 A venit Maria din Magdala, dând de știre ucenicilor că a văzut pe Domnul, și *că* acestea i *le*-a zis.

Isus Se arată ucenicilor

20:19 Fiind deci seară, în ziua aceea, cea dintâi a săptămânii †, și ușile fiind închise acolo unde ucenicii erau strânși împreună, de frica iudeilor, a venit Isus și a stat în mijloc, și le-a spus, Pace vouă!

20:20 Și aceasta zicând, le-a arătat mâinile și coasta Lui. S-au bucurat deci ucenicii văzând pe Domnul.

20:21 Le-a zis deci Isus din nou, Pace vouă! Așa cum *M*-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu *vă* trimit pe voi.

20:22 Și aceasta zicând, a suflat asupra *lor*, și le-a spus, Primiți Duh Sfânt.

20:23 Celor cărora le iertați păcatele, iertate le sunt. Celor cărora le țineți, ținute sunt.

Isus Se arată lui Toma

20:24 Toma însă, unul din cei doisprezece, cel spus Geamăn, nu era cu ei când a venit Isus.

20:19 † lit: sabatului

20:25 I-au spus deci ceilalți ucenici, Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis, Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul piroanelor, și *nu* voi pune degetul meu în semnul cuielor, și *nu* voi pune mâna mea în coasta Lui, nicidecum nu voi crede.

20:26 Și după opt zile, din nou erau înăuntru ucenicii Lui, și Toma *era* cu ei. A venit Isus, ușile fiind închise, și a stat în mijloc și a zis, Pace vouă!

20:27 Apoi a spus lui Toma, Adu degetul tău aici, și vezi mâinile Mele; și adu mâna ta, și pune-*o* în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios.

20:28 Și a răspuns Toma și I-a zis, Domnul meu și Dumnezeul meu!

20:29 I-a spus Isus, Pentru că M-ai văzut, ai crezut; ferice de cei ce n-au văzut și au crezut.

20:30 Deci și multe alte semne a făcut Isus înaintea ucenicilor Lui, care nu sunt scrise în sulul cărții acesteia.

20:31 Dar acestea au fost scrise ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și ca crezând viață să aveți în Numele Lui.

CAPITOLUL 21

Arătarea la Marea Tiberiadei

21:1 După acestea, S-a arătat El Însuși, din nou, Isus ucenicilor, la Marea Tiberiadei. Și S-a arătat astfel:

21:2 erau împreună Simon Petru și Toma, cel spus Geamăn, și Natanael, cel din Cana Galileii, și ai lui Zebedei, și alți, dintre ucenicii Lui, doi.

21:3 Le-a spus Simon Petru, Mă duc să pescuiesc. Ei i-au spus, Venim și noi cu tine. Au ieșit și s-au suit în corabie îndată; și în aceea noapte *n*-au prins nimic.

21:4 Și dimineață deja făcându-se, a stat Isus pe țărm; totuși nu știau ucenicii că este Isus.

21:5 Le-a spus deci Isus, Copilașilor, ceva de mâncare aveți? Ei I-au răspuns, Nu.

21:6 Și El le-a zis, Aruncați în partea dreaptă a corăbiei plasa, și veți găsi. Au aruncat deci, și nu mai erau în stare să o tragă de multitudinii peștilor.

21:7 A spus deci ucenicul acela pe care-l iubea Isus, lui Petru, Domnul este! Simon Petru deci, auzind că Domnul este, haina și-a încins-*o* bine (căci era dezbrăcat), și s-a aruncat în mare.

21:8 Și ceilalți ucenici cu corăbioara au venit (căci nu erau departe de mal, ci cam la două sute de coți), trăgând plasa cu pești.

21:9 Deci cum au ieșit la mal, au văzut jăratic pus jos, și hamsie pusă deasupra și pâine.

21:10 Le-a spus Isus, Aduceți din hamsiile pe care le-ați prins acum.

21:11 S-a suit Simon Petru, și a tras plasa la mal, plină cu pești mari, o sută cincizeci și trei; și deși erau atâția, nu s-a rupt plasa.

21:12 Le-a spus Isus, Veniți să prânziți. Și niciunul nu îndrăznea dintre ucenici să-L întrebe, Tu cine ești? – știind că Domnul este.

21:13 A venit deci Isus, și a luat pâinea, și le-a dat, și hamsia la fel.

21:14 Acum aceasta *a fost* a treia oară când S-a arătat Isus ucenicilor Lui, după ce a înviat din morți.

Discuția lui Isus cu Petru

21:15 Când deci au prânzit, *i*-a spus lui Simon Petru Isus, Simone, *fiul* lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El I-a spus, Da, Doamne, Tu știi că Te îndrăgesc. El i-a spus, Paște mielușeii Mei.

21:16 El i-a spus din nou, a doua *oară*, Simone, *fiul* lui Iona, Mă iubești? El I-a spus, Da, Doamne, Tu știi că Te îndrăgesc. El i-a spus, Păstorește oile Mele.

21:17 El i-a spus a treia *oară*, Simone, *fiul* lui Iona, Mă îndrăgești? S-a întristat Petru că i-a zis a treia *oară*, Mă îndrăgești? Și I-a zis, Doamne, Tu toate le știi, Tu cunoști că Te îndrăgesc. I-a spus Isus, Paște oile Mele!

21:18 Adevărat, adevărat îți spun, Când erai mai tânăr, te încingeai tu însuți, și umblai unde voiai; când însă vei îmbătrâni, *îți* vei întinde mâinile tale, și altul te va încinge, și *te* va duce unde nu voiești.

21:19 Dar aceasta a zis, indicând cu ce moarte *Îl* va glorifica el pe Dumnezeu. Și aceasta zicând, i-a spus, Urmează-Mă!

21:20 Și întorcându-se Petru, *l*-a văzut pe ucenicul pe care-l iubea Isus urmându-*i*; cel care, de asemenea, se rezemase la cină pe pieptul Lui și zisese, Doamne, cine este cel ce Te va preda?

21:21 Pe acestea văzându-*l* Petru, *I*-a spus lui Isus, Doamne, cu acesta însă ce *va fi*?

21:22 I-a spus Isus, Dacă vreau ca el să rămână până vin, ce *importanță are* pentru tine? Tu urmează-Mă.

21:23 A ieșit deci cuvântul acesta între frați că ucenicul acela nu va muri; dar nu i-a zis Isus că nu va muri, ci, Dacă vreau ca el să rămână până vin, ce *importanță are* pentru tine?

21:24 Acesta este ucenicul care mărturisește despre acestea, și *care* a scris acestea; și știm că este adevărată mărturia lui.

21:25 Și sunt și multe alte *lucruri* pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris unul câte unul, gândesc că nici chiar însăși lumea n-ar cuprinde sulurile de carte scrise. Amin.